Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 616
Marți 22 martie 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

Să fie grăbite arăturile și însămînțările de primăvară

In întreaga țară muncile agricole de primăvară s-au intensificat în ultima vreme. Știrile sosite din toate regiunile arată că profitînd de zilele călduroase de la începutul săptămînii trecute, oamenii muncii de pe ogoare au trecut la executarea arăturilor și însămînțărilor, chiar și în raioanele unde de obicei clima este mai rece.

Pînă la 18 martie, în întreaga țară s-au executat arături pe suprafața de 341.821 de ha. din care la gospodăriile de stat 63.325 de hectare și la gospodăriile colective 180.433 de ha. Cele mai mari suprafețe au fost arate în regiunile Constanța, București, Oradea, Galați și Timișoara.

In același timp, s-a continuat transportul îngrășămintelor naturale pe ogoare. De la 1 ianuarie pînă în prezent, s-au transportat 11.755.148 de tone, cele mai bune rezultate fiind obținute în regiunile Constanța, Pitești, Hunedoara, Timișoara, Baia Mare, Galați și Ploești.

Trebuie de asemenea subliniat că pînă acum s-au efectuat lucrări de grăpatul și cultivatul arăturilor de toamnă pe o suprafață de 600.445 de ha. dintre care 250.059 ha. s-au realizat în regiunea Constanța. Pe suprafețe mai mari s-au executat lucrările de întreținere a arăturilor adînci și în regiunile Galați și București.

Totodată, întreținerea culturilor de toamnă s-a făcut pe 282.316 ha. dintre care la gospodăriile de stat pe 50.675 de ha. iar la gospodăriile colective pe 197.065 de ha.

In ceea ce privește însămînțările de primăvară acestea s-au efectuat pe 221.122 de ha., — dintre care 33.342 de ha. au fost însămînțate cu mazăre, 21.216 ha. cu orz și orzoaică, 17.635 de ha. cu sfeclă de zahăr, 13.796 de ha. cu legume etc. Suprafețele cele mai mari au fost semănate în regiunea Constanța pînă acum (93.264 de ha.), adică 42 la sută — ca și în regiunile București, Timișoara, Galați, Oradea și Craiova.

Realizările arătate mai sus sînt însă departe de a putea fi socotite satisfăcătoare dacă avem în vedere că în toate regiunile condițiile existente de lucru au fost bune zile de-a rîndul, pînă la începerea căderii ploilor din ultimele zile. Cum se poate explica faptul că în regiunea Bacău de pildă abia au fost arate pînă acum 1.802 de ha. (1 la sută) din cele 154.103 ha. planificate pentru primăvara aceasta? Ce greutăți au existat în regiunea Baia Mare, unde n-au fost arate decît 4.396 de ha. din cele 93.902 ha. prevăzute (5 la sută) sau în regiunea Craiova unde pînă acum s-au arat de abia 10.417 ha. din cele 204.381 de ha. planificate? De ce n-au fost folosite din plin și atelajele pe terenurile în pante din regiunile Iași sau Bacău, unde se putea lucra în bune condițiuni cu astfel de mijloace?

De curînd tov. ing. Bucur de la secția agricolă a regiunii Timișoara a recunoscut — în cadrul unei informări făcute Ministerului Agriculturii că una din cauzele procentelor mici realizate pînă acum la lucrările agricole de primăvară — și în special la arături și însămînțări — constă în încetineala cu care tractoarele, principala forță de lucru, au fost pînă acum scoase pe teren. „Din cele 2.300 de tractoare din regiunea Timișoara, spunea tov. ing. Bucur, în 5 zile bune de lucru au fost scoase pe ogoare numai 300". Abia în urma constatării că într-adevăr se lucrează cu viteza melcului s-au luat măsuri ca majoritatea tractoarelor să fie folosite, astfel încît în această regiune s-a realizat 83,1 la sută din viteza de lucru planificată.

Totuși, 700 de tractoare din această regiune nici pînă în momentul de față nu au realizat măcar un singur hantru.

Pentru ca tractoarele să lucreze cu întreaga lor capacitate de lucru este necesar ca atît în gospodăriile de stat cît și în S.M.T.-uri munca să fie temeinic organizată și controlată. Socotim că este bună și demnă de urmat măsura luată de serviciul regional S.M.T. București care a îndrumat conducerile acestor unități să trimită cîte un tovarăș din colectivul de conducere al stațiunilor, să supravegheze și să îndrume permanent munca cîte unei brigăzi de tractoare.

Nu trebuie uitat nici un moment că din cauza declanșării mai tîrzii a lucrărilor agricole din primăvara acestui an — cu excepția regiunii Constanța — este necesar ca în următoarele zile bune de lucru eforturile să fie concentrate la intensificarea executării arăturilor, astfel încît într-o perioadă cît mai scurtă, aceste lucrări să fie terminate, pregatindu-se temeinic terenurile pentru însămînțarea grabnică a tuturor culturilor din epoca I-a.

Pentru ca însămînțările să se desfășoare la timp și în cele mai bune condiții agrotehnice, se impune ca organele agricole să acorde cea mai mare atenție schimbului semințelor care continuă să se desfășoare nesatisfăcător în întreaga țară, deși au fost difuzate din vreme condițiile de livrare. Indeosebi în regiunile Suceava, Autonomă Maghiară, Bacău, București, Oradea și Stalin se impune ca această acțiune să fie mult grăbită, astfel încît în primele zile bune de lucru, cînd se va constata că terenul este zvîntat, să se poată trece la însămînțat din plin.

Anul acesta, au fost create condiții ca în toate regiunile țării să fie cultivate suprafețe mai mari cu legume ca în anul trecut și ca atare să se obțină recolte sporite necesare bunei aprovizionări a oamenilor muncii.

Din informările primite din întreaga țară de către Ministerul Agriculturii, reiese însă că organele agricole nu au acordat pînă în prezent atenția cuvenită însămînțatului și repicatului din răsadnițe, ca și construirii de răsadnițe noi. Dacă într-adevăr în ultimele zile, din cauza ploilor care au căzut în majoritatea regiunilor din țară transportul îngrășămintelor naturale, aratul și însămînțatul în cîmp au fost oarecum îngreunate, — n-a putut să existe nici un motiv ca lucrările în sectorul legumicol să nu se desfășoare în ritm sporit. Or, pînă în prezent, însămînțatul și repicatul în răsadnițe s-a realizat numai în procent de 39 la sută, iar construirea de răsadnițe noi abia în procent de 40 la sută. In regiuni cum sînt Suceava, Autonomă Maghiară, Iași, Baia Mare, Timișoara, Cluj, este necesar ca acestor acțiuni să li se acorde cea mai mare atenție, astfel încît fiecare regiune să poată asigura din abundență legumele și zarzavaturile necesare aprovizionării populației.

Oameni ai muncii de pe ogoare, folosiți din plin fiecare zi bună de lucru și toate forțele existente, pentru a grăbi muncile agricole de primăvară, astfel încît îndeplinind sarcinile de plan, să putem pune bază trainică unor recolte bogate, chezășie a bunăstării întregului popor muncitor.

Calitate bună și o productivitate a muncii de șase ori mai mare

In nordul țării, la Ițcani, muncile agricole de primăvară încep mai tîrziu. Aceasta nu înseamnă însă că gospodăria de stat din Ițcani n-a zorit să termine reparațiile mașinilor agricole și celelalte pregătiri pentru campania de primăvară tot atît de devreme ca și gospodăriile din sudul țării.

In ultimele zile, mecanizatorii de la Ițcani au ieșit pe ogoare. Tractoarele se dovedesc bine reparate: merg ca ceasul, consumă puțin. De calitate bună s-au dovedit și reparațiile făcute de mecanizatorii de la Ițcani mașinilor G.A.S. Soldănești și altor gospodării de stat din regiunea Suceava.

Cum de a reușit G.A.S. Ițcani să execute în atelierele sale toate reparațiile la mașinile proprii și în plus să repare și mașini ale altor unități? Mai întîi prin folosirea integrală a capacității mașinilor unelte cu care-i înzestrat atelierul mecanic. Apoi prin utilizarea la maximum a suprafețelor din hala de montaj. Recondiționarea a numeroase repere precum și confecționarea în atelier a unor piese destul de pretențioase au contribuit și ele la obținerea succesului arătat.

In sfîrșit, prin inovații și raționalizări, mecanizatorii au mărit substanțial productivitatea muncii. Astfel, mecanizatorii Vasile Lungu și Ilie Ripan au confecționat un dispozitiv pentru măsurarea alezajului cuzineților palieri fără demontarea borștangei. Folosirea acestui dispozitiv înlătură operațiunile suplimentare de ajustare și reduce timpul de lucru la o linie de arbore de la 30 la numai 5 ore.

IORDACHE BROASCĂ
centrul de radioficare Suceava

REPARTIZAREA TERITORIALĂ a soiurilor și hibrizilor de porumb pentru anul 1960

Ing. D. TORGE
președintele Comisiei de încercare a soiurilor din Ministerul Agriculturii

Unul din factorii sporirii producției de porumb îl formează repartizarea cît mai chibzuită a celor mai productive soiuri și hibrizi, potrivit condițiilor de climă și sol existente în fiecare regiune naturală a țării.

Folosind rezultatele obținute în ultimii 2—3 ani, atît în producție cît și în urma experiențelor, s-a reușit să se recomande anul acesta producției agricole cele mai bune soiuri și hibrizi de porumb.

In acest scop au fost amănunțit studiate rezultatele comportării porumbului în anii 1958 și 1959 la centrele de stat pentru încercarea soiurilor, stațiunile de cercetări agricole, gospodăriile agricole socialiste, precum și analizele de calitate efectuate la 499 probe de porumb.

La baza aprecierii soiurilor și hibrizilor de porumb repartizați pentru anul 1960 au stat următoarele elemente: productivitatea, perioada de vegetație, comportarea la fenomenul de șistăvire, principalele însușiri tehnologice, (procentul de substanțe proteice, procentul de substanțe extractive neazotoase și procentul de grăsimi), precum și cantitatea de sămînță existentă. S-a ținut seamă, de asemenea, și de propunerile și observațiile făcute de numeroase gospodării agricole socialiste, concretizate în referatele trimise de secțiile agricole regionale și Trusturile regionale Gostat.

In harta de mai sus înfățișăm repartizarea teritorială a soiurilor și hibrizilor de porumb pentru 1960.

Arealul I.
Soiuri: I.C.A.R. — 54.
Hibrizi între soiuri: Dobrogean × I.C.A.R.-54 pentru jumătatea de est a zonei și Romînesc de Studina × Dinte de cal de Moara Domnească pentru jumătatea de vest a zonei.
Hibrizi dubli: Pioner 383, Pioner 377 A (ultimul pentru terenurile irigate, lunca Dunării, văile rîurilor și terenurile cu apa freatică mai la suprafață). Warwick 600 (pentru nordul arealului), Vir 42 (în special ca premergătoare pentru grîu) K.T.-6 și Pioner 345 (ambii pentru lunca Dunării și în condiții de irigare).

Arealul II.
Soiuri: Romînesc de Studina.
Hibrizi între soiuri: Romînesc de Studina × Lester Pfister.
Hibrizi dubli: Pioner 345 (pentru sud-vestul arealului) Wisconsin 355 A (pentru nord vestul arealului), Pioner 383, Warwick 600 și Vir 42. Warwick 802 pe terenurile joase, lunca Dunării și în condiții de irigație.

Arealul III.
Soiuri: Lester Pfister.
Hibrizi între soiuri: Dobrogean × Lester Pfister.
Hibrizi dubli: Warwick 600, Pioner 373, Wisconsin 641 AA, Yowa 4316 și Warwick 742 (acesta numai în condiții de irigație și pe terenurile cu pînză de apă freatică la mică adîncime).

Arealul IV.
Soiuri: Dobrogean.
Hibrizi între soiuri: Dobrogean × I.C.A.R.-54.
Hibrizi dubli: Pioner 383, Warwick 600, K.S.-5, Pioner 345 și K.T.—6 (ultimii 2 pentru irigat și în lunca Dunării).

Arealul V.
Soiuri: I.C.A.R.—54.
Hibrizi între soiuri: Dinte de cal de Moara Domnească × Romînesc de Studina.
Hibrizi dubli: Vir 42, K.S.—5, K.S.—6, Pioner 373, Warwick 600, Warwick 742 și K. T.—6 (ultimii doi pentru lunca Dunării și irigat).

Arealul VI.
Soiuri: Portocaliu de Tg. Frumos.
Hibrizi între soiuri: Galben timpuriu × Portocaliu de Tg. Frumos și

(Continuare în pag. 4-a)

LA TĂIATUL VIEI

La gospodăria de stat Săhăteni, regiunea Ploești, se execută în prezent lucrări de primăvară în vii. In fotografie: muncitorii din echipa I-a condusă de tov. Huștiu Ștefan lucrînd la tăiatul și legatul viței de vie.
Foto: C. DUMITRU

În comuna Lunca Banului

După ce au făcut toate pregătirile necesare pentru buna reușită a campaniei agricole de primăvară, colectiviștii din comuna Lunca Banului, raionul Huși, folosind timpul prielnic au început însămînțările.

Numai în două zile colectiviștii din satul Oțetoaia folosind atelajele proprii au însămînțat 5 hectare cu ovăz și 7 ha cu in pentru ulei din cele 15 ha prevăzute în plan.

In acest timp, mecanizatorii de la S.M.T. Huși au executat arături de primăvară pe o suprafață de 80 ha.

Brigada de cîmp a gospodăriei colective condusă de brigadierul Ștefan Pînzaru continuă însămînțatul fără a pierde nici o zi bună de lucru.

IUJU SCHAFER
corespondent

MUNCĂ RODNICĂ PE OGOARE

(Prin telefon de la redacția ziarului „Crișana").

Folosind din plin timpul prielnic de pînă acum, oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Oradea, mobilizați de organele și organizațiile de partid, au înregistrat succese însemnate la însămînțarea culturilor din prima epocă. Aceasta se datorează în bună măsură faptului că pe majoritatea suprafețelor destinate însămînțărilor de primăvară s-au executat arături adînci de toamnă. In ultimul timp, au crescut îndeosebi suprafețele însămînțate cu sfeclă de zahăr și floarea-soarelui.

Pe loc de frunte la însămînțări se situează gospodăriile colective din regiune, pe tarlalele cărora pînă în prezent s-au semănat cu diferite culturi de primăvară aproape 9.000 de hectare. In raionul Criș, bunăoară, raion cu agricultura complet cooperativizată, s-au însămînțat pînă acum mai bine de 6.000 hectare, iar alte 4.000 hectare sînt pregătite pentru a primi sămînța.

In total, pe regiune, suprafețele pregătite în vederea însămînțărilor se ridică la 25.000 hectare.

PETI ALEXANDRU

Fruntași la semănat

Insămînțările de primăvară sînt în toi și la gospodăria agricolă colectivă „Horia Cloșca și Crișan" din satul Jadani, raionul Timișoara.

Indată ce s-a zvîntat terenul, membrii acestei gospodării colective au ieșit cu cele 14 semănători la însămînțarea orzului de primăvară pe 40 ha. Ei au mai semănat 24 ha cu camelină, 20 ha cu mazăre și 25 ha cu sfeclă de zahăr.

Membrii celor două brigăzi de cîmp conduse de tov Cărăbaș Aurel și Pascuț Gheorghe, și îndeosebi conducătorii de semănători Brădianu Gheorghe, Ursuț Gheorghe, Cocoțan Traian și Balaș Ilie s-au evidențiat în mod deosebit la aceste lucrări.

PETRU OBADEANU
corespondent

Intensifică muncile de primăvară

Membrii gospodăriei colective „Ion Luca Caragiale" din satul Nuntași, raionul Istria, regiunea Constanța, au executat arături pe o suprafață de peste 360 ha ce a rămas nearată din toamna trecută. Totodată, ei au însămînțat conform planului de producție 100 ha ovăz și 160 ha borceag.

Pentru a obține o producție sporită la ha, colectiviștii au transportat la cîmp pînă în prezent 1.450 tone gunoi de grajd, față de 1.200 tone prevăzute în plan în acest trimestru.

Căratul gunoiului de grajd continuă pe suprafețele ce se vor însămînța cu porumb. S-au împrăștiat și îngrășăminte chimice pe 80 ha cultivate cu grîu de toamnă.

Merită a fi sublinat faptul că în această perioadă colectiviștii au plantat și 1.400 pomi fructiferi și 9 ha cu perdele de protecție. La transportul gunoiului de grajd s-au evidențiat colectiviștii Calta Marin, Sachir Octavian, Pluteanu Nicolae, Barcai Muctat și Cazacu Ctin.

C. CATANĂ
corespondent

Pentru 3000–3500 de litri de lapte pe cap de vacă
Pentru sub un leu preț de cost per litru

Voi îndeplini planul anual în opt luni

Anul trecut gospodăria noastră n-a îndeplinit planul de producție la lapte. Una din pricini a fost valoarea zootehnică necorespunzătoare a vacilor. Am avut animale de rase felurite care produceau însă sub capacitatea de producție a raselor din care făceau parte.

De aceea, conducerea gospodăriei a luat măsuri pentru înlocuirea vechiului efectiv cu 120 de vaci roșii letone și cu 24 junici provenite de la cele mai bune vaci pe care le-a avut gospodăria noastră.

In septembrie anul trecut, jumătate din aceste juninci mi-au fost date mie în îngrijire. Junincile erau pline, așa că eu le-am hrănit și îngrijit în vederea pregătirii lor pentru fătare. Junincilor aflate în ultima parte a perioadei de gestație le-am redus porumbul siloz de la cantitatea de 30 de kg. zilnic la 5 kg. Cu cîteva zile înainte de fătare le-am redus din nou rația de suculente, dîndu-le, ca gustare, 2 kg. odată cu concentratele. Totodată am scos din rație și grosierele. Rația zilnică a fost alcătuită din concentrate uruite și fînuri de calitate superioară.

Adăp junincile cu apă încălzită la temperatura grajdului. Intrucît înaintea fătării furajez junincile cu mai puține suculente, le adăp de trei ori pe zi.

In afară de furajare și adăpare în concordanță cu starea gestației, buna îngrijire cere ca junincile să fie zilnic plimbate. In fiecare dimineață și seară fac pansajul. Curățirea animalelor și a grajdului mi-a intrat în obicei și e inclusă în programul meu de lucru zilnic de la care nu mă abat de loc. Potrivit sfaturilor primite de la tovarășul medic veterinar și de la brigadier am făcut, înainte ca animalele să fete, masajul ugerului în vederea formării normale a mameloanelor și a ugerului. O mare parte din juninci au fătat deja. Luna trecută am avut în lactație nouă vaci. Am obținut de la ele 2.988 de litri de lapte. Revin cîte 11 litri de lapte pe cap de vacă mulsă. Pentru primipare în ianuarie, producția nu-i mică.

Datorită îngrijirii date junincilor gestante, vițeii născuți sînt foarte viguroși și sănătoși. De pildă, vaca Bona a fătat un vițel cu o greutate corporală de 42 de kg. Ea dă o producție zilnică de 18 litri de lapte.

Vacile sînt mulse de trei ori pe zi și hrănirea lor se face în raport cu producția de lapte obținută. Prin îngrijirea vacilor cu aceeași atenție și de acum înainte prin furajarea lor cu cantități mai mari de porumb siloz eu sînt sigur că voi îndeplini planul anual de producție pînă la 23 August, obținînd peste 3.250 de litri de lapte pe cap de vacă primipară. Cît privește prețul de cost răspund și la acest indice obiectivului propus de ziarul dv. Voi produce laptele la sub un leu litrul.

RĂDUȚ NICOLAE
îngrijitor mulgător la G.A.S. Căzănești

Un singur mulgător calificat...

Șeful secției Bora a G.A.S. Slobozia mi-a povestit despre tovarășul Stan Ilie, un mulgător adus de la G.A.S. Andrășești în secția sa. Aceasta s-a petrecut cu șase luni în urmă. Atras de promisiuni, tov. Stan Ilie și-a schimbat locul său de muncă de la Andrășești și a venit la Slobozia. Procedeul folosit de tovarășii de la G.A.S. Slobozia nu-i dintre cele care merită laude. Ba, dimpotrivă. Ei ar fi trebuit să-și pregătească singuri cadre și să nu ademenească muncitori pregătiți de alte unități. Dar, faptul e de acum consumat. La G.A.S. Slobozia, tovarășul Ilie Stan a preluat grupa de vaci cea mai slabă. Ingrijirea proastă dată pînă atunci vacilor nu i-a permis să-și depășească planul din prima lună. Incet, încet, vacile au fost refăcute, producția mărită. In ianuarie, tovarășul Stan a depășit planul de producție cu 46 la

V. RIZESCU

(Continuare în pag. 3)

NOI OGOARE UNITE

A 43-a gospodărie colectivă în raionul Huși

Nu demult, în satul Mihail Kogălniceanu, comuna Arsura din raionul Huși, a fost zi de sărbătoare. Urmînd îndemnul partidului și convingîndu-se de superioritatea muncii în colectivă un număr de 79 familii de țărani întovărășiți, din acest sat, au format gospodăria agricolă colectivă „Mihail Kogălniceanu" în care pe lîngă suprafața de 222 ha teren, noii colectiviști au adus 38 de cai, 2 boi, 2 vaci, care și căruțe, precum și un mare număr de unelte agricole.

Ca președinte al gospodăriei colective a fost ales tov. Cristea Vasile, om harnic și priceput.

Aceasta este a 43-a gospodărie agricolă colectivă din raionul Huși.

AUREL CIULEI
corespondent

Noi unități agricole socialiste

Convingîndu-se de superioritatea muncii în gospodăria colectivă, membrii întovărășirilor agricole din raionul Oltenița pășesc cu încredere în marea familie a colectiviștilor. Astfel, de curînd, în acest raion, au mai luat ființă încă 3 noi gospodării colective. De pildă, în satul Negoiești, a luat ființă gospodăria agricolă colectivă „6 Martie" în care au intrat 122 familii cu 285 hectare teren agricol.

In comuna Aprozi a fost înființată gospodăria agricolă colectivă „Victoria Socialismului" în care au intrat 263 familii cu 605 hectare, iar în comuna Greaca 145 familii cu 247 hectare teren arabil s-au unit în gospodăria agricolă colectivă pe care au denumit-o „Elena Sîrbu".

IOSIF BARB
corespondent

Intovărășirea și-a mărit suprafața

Cu fiecare zi ce trece, alte și alte familii de țărani muncitori din comuna Oteșani, raionul Horezu, se conving de superioritatea muncii în comun și intră în unitățile agricole cooperatiste din comună.

Numai la ultima adunare generală a întovărășirii „30 Decembrie", de exemplu, au fost primite în întovărășire încă 84 de noi familii cu peste 66 ha. teren. In aceeași adunare întovărășirea și-a mărit suprafața cu alte 49 de hectare teren adus de membrii mai vechi ai întovărășirii.

Astăzi întovărășirea totalizează o suprafață de 247,77 ha., iar numărul familiilor ce o compun se ridică la 288.

NICOLAE MIRON
corespondent

O FRUMOASĂ ȘI MODERNĂ UZINĂ VINICOLĂ

Pe malul stîng al văii Carasului, în mijlocul podgoriei Murfatlar, a apărut o impunătoare clădire. Este noua uzină vinicolă a gospodăriei de stat Murfatlar. Capacitatea de prelucrare zilnică a uzinei este de 26 vagoane de struguri, iar cea de depozitare de circa 400 de vagoane. In fotografie: aspectul exterior al acestei uzine.
Foto: C. VASIA

In sprijinul cursanţilor de la învăţămîntul agrozootehnic de masă

Cum a obţinut gospodăria agricolă de stat Odobeşti o recoltă medie de 10.000 kg struguri la hectar

Prof. Gherasim Constantinescu
Membru corespondent al Academiei R. P. R.

Pe teritoriul ţării noastre sînt multe întinderi de pămînt bun pentru cultura viţei de vie. Intreg lanţul Carpaţilor prezintă asemenea terenuri în zona lui colinară, începînd de la piciorul munţilor, pînă la dealurile mai înalte, măsurînd uneori pînă la 400—500 m. înălţime, deasupra nivelului mării.

Terenuri în pantă găsim pretutindeni, în Moldova, în Muntenia şi Oltenia, pe şul Transilvaniei ca şi în Dobrogea. Aceste terenuri de multe ori sînt puternic erodate şi nu pot fi mai bine folosite decît dacă se cultivă cu vii plantate în terase. De asemenea, mai avem pe teritoriul ţării şi întinderi mari de nisipuri, ca cele din raionul Gura Jiului, regiunea Craiova; Iveşti — Hanul Conache, din raionul Lieşti, regiunea Galaţi; cele de la Carei Mari, regiunea Baia Mare, care pătrund adînc şi pe teritoriul regiunii Oradea, făcînd laolaltă legătura directă cu Pusta Maghiară; nisipurile din regiunea Constanţa care sînt risipite pînă la gurile Dunării, în Deltă.

In toate aceste centre şi localităţi, gospodăriile agricole de stat, unităţi pioniere în munca de transformare socialistă a agriculturii, au în profilul lor şi preocupări viticole, cultivînd viţa de vie ca principala ramură de producţie sau ca una din ramurile principale ori cel puţin ca o ramură complimentară.

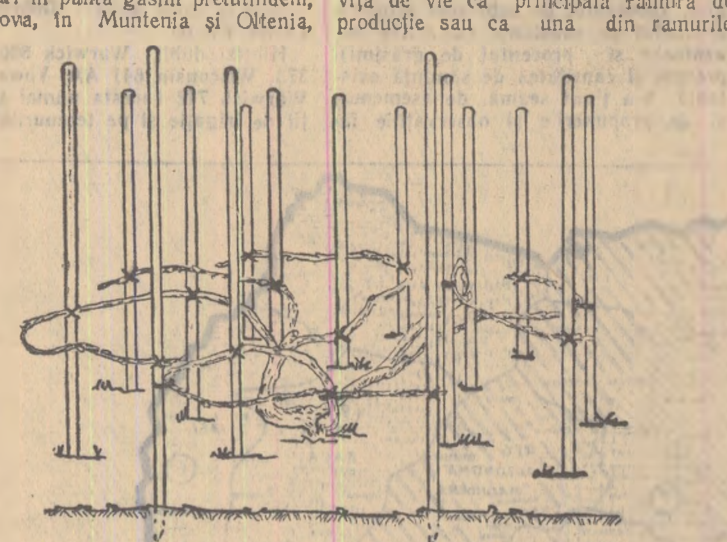

Figura 1: Tăierea veche în „umbrelă moldovenească".

Gospodăria agricolă de stat Odobeşti, a căror terenuri se întind la piciorul Măgurei, ultima ramificaţie a munţilor Vrancea, este una din aceste gospodării avînd profil pronunţat viticol.

Principala ramură economică în această gospodărie este cultura viţei de vie, iar produsele marfă, care aduc cele mai mari venituri sînt strugurii şi vinul.

Infiinţarea gospodăriei

Gospodăria agricolă de stat Odobeşti este situată în centrul podgoriei cu acelaşi nume, la 11 km. de oraşul Focşani. A luat fiinţă printre primele gospodării agricole de stat, la 5 aprilie 1948, avînd la început sediul la Vîrteşcoi, unde a existat o fermă A.F.S.M. pe 66 ha. rezultate de pe urma reformei agrare.

In anul 1949 ca urmare a Decretului nr. 83, privind lichidarea proprietăţilor moşiereşti, suprafaţa gospodăriei a crescut la 691 ha., iar prin efectul Decretului nr. 53, aceasta s-a mărit, în anul 1953, pînă la 1.231 ha.

In anul 1959 prin Decretul nr. 115 privind lichidarea ultimelor rămăşiţe a exploatării omului de către om, gospodăria a atins suprafaţa de 1.992 ha. din care 1.373 ha. vii.

Gospodăria agricolă de stat Odobeşti este azi una dintre cele mai mari unităţi socialiste de stat, cu profil viticol.

Condiţiile naturale

Gospodăria agricolă de stat Odobeşti, este organizată pe patru secţii principale: Vîrteşcoi, Rîmniceanca, Odobeşti şi Jariştea, cu un total de 22 brigăzi. Suprafaţa gospodăriei a ajuns în 1959 la 1.992 ha din care 1.373 ha vii.

Condiţiile naturale în aceste centre sînt variate, mai ales în ceea ce priveşte relieful terenului care este în general deluros şi frămîntat, dar puţin accidentat; excepţie fac numai unele porţiuni de la liziera pădurilor. Expoziţia de ansamblu este în toate secţiile sudică sau sud-estică, foarte favorabilă pentru cultura viţei de vie; ea variază însă după cum numeroasele văi şi viroage brăzdează terenurile în pantă, creînd versanţi cu expoziţii diferite şi pante între 2°—10° cele mai multe din ele dispuse în amfiteatru.

Altitudinea este pînă la 140 m. la Rîmniceanca şi Odobeşti, 153 m. la Jariştea şi 200 m. la Vîrteşcoi, cu unele depăşiri în punctele unde via înaintează peste pădure.

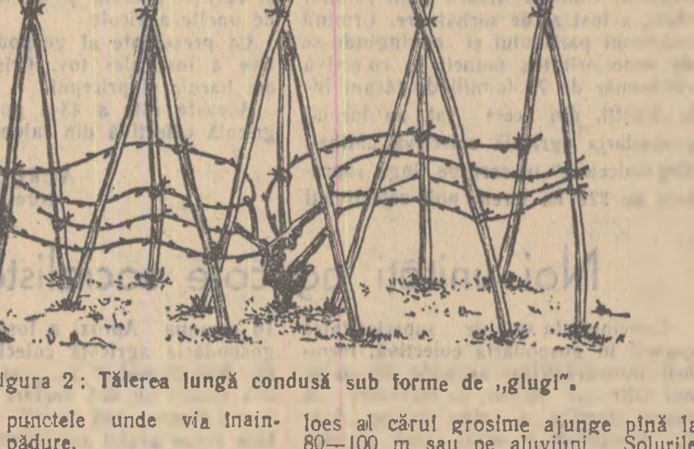

Figura 2: Tăierea lungă condusă sub forme de „glugi".

Clima este dulce, cu primăveri calde, mai întîrziate cu 10—12 zile decît în zona de silvo-stepă cum este cea de la Bucureşti; toamnele sînt lungi şi calde. In medie temperatura asigură un bilanţ global de peste 3.300° cu 160—195 zile de vegetaţie activă. Temperatura minimă coboară iarna pînă la —15°C ceea ce nu constituie un pericol pentru vii. In anul 1954, temperatura a coborît în luna februarie pînă la —23°C arătînd astfel că viile trebuie totuşi îngropate, mai ales pe locurile joase şi cînd cultivăm soiuri slab rezistente la îngheţ.

Brumele tîrzii de primăvară şi cele timpurii de toamnă nu fac stricăciuni în centrele amintite, pentru că viile sînt pe pantă unde aceste brume sînt rare.

Centrele viticole de la Odobeşti, Vîrteşcoi şi Jariştea, beneficiază de asemenea, de 400—700 mm. precipitaţii anuale, anii cei mai frecvenţi fiind cu peste 500 mm., ceea ce este suficient pentru cultura soiurilor de mare producţie.

Grindina este frecventă în podgorie, dar nu cu efect distrugător. Pagubele ce le produce grindina, pot ajunge pînă la 50—60 la sută şi numai pe porţiuni izolate.

Vînturile sînt domoale şi nu provoacă pagube.

Climatul este în general bun pentru cultura viţei de vie, mai ales pentru struguri de masă, cu coacere mijlocie şi soiurile de vin de mare producţie.

Solul este foarte variat, începînd de la tipul podzolului, din preajma pădurilor şi trecînd prin toată gama de: brun roşcat de pădure cernoziom degradat, sol aluvionar luto-nisipos şi altele.

In general solurile sînt formate pe loes al cărui grosime ajunge pînă la 80—100 m sau pe aluviuni. Solurile de la Odobeşti şi Jariştea sînt luto-nisipoase, iar cel de la Vîrteşcoi silico-argilos.

Analizele cantitative, arată că solurile au foarte mult nisip fin şi argilă completate cu mîl. Nisipul fin deţine aproape jumătate din compoziţie, restul fiind argilă şi mîl.

Dintre elemente, solul conţine mult fosfor şi calciu solubil în apă, puţin potasiu şi foarte puţin carbonat de calciu. Aceasta arată că portaltoiul mai indicat pentru cultura viţelor de vie este Riparia Gloire, cu excepţia terenurilor unde se găseşte în sol şi un procent mare de carbonat de calciu (var) care depăşeşte 10 la sută. In general, carbonatul de calciu este spălat şi dus la adîncimi mai mari de 1 m ceea ce uşurează mult cultura viţei de vie chiar pe portaltoi calcifugi (exemplu Riparia Gloire şi Riparia x Rupestris 10—14 sau 3309).

Specializarea gospodăriei

Gospodăriile agricole de stat trebuie să se dezvolte multilateral. Aceasta asigură o mai justă repartiţie a ramurilor de cultură, o producţie mai variată, un venit mai mare şi un preţ de cost mai redus. Există însă şi cazuri cînd condiţiile locului obligă la extinderea unor anumite culturi pe suprafeţe cît mai mari, în care caz se impune specializarea. In acest caz avem monocultură sau o cultură predominantă.

Gospodăria agricolă de stat Odobeşti este una din aceste gospodării specializate unilateral, predominînd viticultura. După situaţia din 1958, cultura viţei de vie ocupa aci 68,2 la sută din suprafaţa totală; producţia globală apreciată din vie este de 97,1 la sută iar producţia marfă rezultată de pe urma viei de 99,3 la sută faţă de producţia agricolă totală. După aplicarea Decretului nr. 115, suprafaţa viilor a crescut şi mai mult.

In această situaţie apare evident că viticultura este ramura principală, restul ramurilor fiind complimentare şi cu totul neînsemnate. Se poate spune chiar că în gospodăria agricolă de stat Odobeşti, viticultura este singura ramură de producţie agricolă.

Producţia

Gospodăria agricolă de stat, aşa cum am arătat şi în titlul lecţiei a atins în ultimii ani, o producţie medie de 10.000 kg struguri la hectar.

In primii ani după înfiinţare, această gospodărie a avut recolte mici care oscilau de la un an la altul. Astfel, în anul 1949 recolta pe întreaga suprafaţă abia depăşea 2.000 kg la ha; aceasta a crescut puţin în anul 1950 şi a scăzut din nou pînă în anul 1953 cînd recolta a fost de 3.500 kg. cu 2.000 kg. sub plan.

Situaţia se îmbunătăţeşte începînd cu anul 1954, cînd producţia la struguri se ridică la 8.000 kg. apoi 8.500 kg şi 10.000 kg. realizînd şi depăşind astfel an de an planul.

Această producţie de 10.000 kg — un vagon — recolta medie la hectar, nu este cea mai mare şi nu constituie o limită. Dacă analizăm situaţia pe secţii şi brigăzi se constată că unele din ele au atins producţii medii de 12.000 şi 14.000 kg struguri la ha, ca de exemplu, brigăzile 13 şi 15 de la secţia a III-a Odobeşti, brigada 5-a de la secţia a IV-a Jariştea şi brigada a 19-a din secţia IV-a Vîrteşcoi.

Aceasta arată că producţia viilor din G.A.S. Odobeşti, poate să crească încă mult peste sarcina de plan, stabilind un nivel mult mai ridicat decît cel cunoscut în podgorie.

Dovada că producţia de struguri va creşte încă mult ne serveşte şi recordul atins la unele soiuri ca, de exemplu, la Aramon. (Gospodăria are în secţia a IV-a de la Vîrteşcoi cîteva hectare plantate cu soiul Aramon). Acest soi a produs, în unii ani, între 25.000 şi 27.000 kg. de struguri la ha.

Există şi soiuri romîneşti de mare producţie, chiar în gospodăria Odobeşti. Printre acestea se numără Galbena de Odobeşti, Mustoasa şi Plăvaia. Ultimul din soiuri, dacă este îngrijit bine asigură producţii ca şi soiul Aramon, din care se obţine un vin de masă ieftin la preţ foarte scăzut.

Aceste soiuri sînt puţin extinse în gospodărie dar ele servesc ca exemplu arătînd că producţii şi mai mari sînt posibile, că viile nu obosesc dacă poartă rod mult pe ele, aşa cum se crede în popor, ci ele pot rodi, an de an, tot mai mult cu condiţia să fie bine îngrijite.

Rod mult înseamnă şi venit mare. Gospodăria a avut în anul 1953 numai 8.182.000 lei venit, pe cînd în anul 1957 acesta a crescut la 19.154.000 lei de 2 ori şi jumătate mai mult. Astfel, valoarea producţiei la hectar a crescut de la 6.129 lei pe ha în 1953 la 15.284 lei pe ha în anul 1957.

Să vedem mai departe cum sînt îngrijite viile în gospodăria agricolă de stat Odobeşti.

Agrotehnica viticolă

Recolte mari şi de bună calitate se pot obţine în viile pe rod, dacă folosim următoarele trei căi:

— Să alegem şi să plantăm soiuri de mare producţie şi de bună calitate;

— Să asociem soiurile între ele şi să le amplasăm pe terenul cel mai corespunzător astfel ca să ne dea un vin cît mai superior;

— Să dăm cea mai bună îngrijire plantaţiei, ca să poată rodi în condiţii optime, asigurînd cea mai mare recoltă posibilă.

Vom reda mai jos principalele lucrări agrotehnice care se aplică în plantaţiile de vii de la gospodăria agricolă de stat Odobeşti.

Fără a avea în plantaţiile acestea cel mai bun şi adaptat sortiment, gospodăria agricolă de stat Odobeşti se sprijină în munca ei de creştere a producţiei la ha. pe lucrările agrotehnice aplicate viţei de vie şi de îngrijire a solului.

Lucrările aplicate viţei de vie

Tăierea: Dintre lucrările aplicate viţei de vie, de cea mai mare însemnătate este **„tăierea viţei de vie"**. Această lucrare se face aici după următoarele reguli:

Viile nu se taie din toamnă şi nici nu se uşurează, pentru că atunci cînd primăvara se întîmplă să avem pierderi de ochi din cauza îngheţului de peste iarnă sau ochi clociţi din cauza zilelor calde care survin către primăvară, înainte de dezgropat să avem de unde alege şi lăsa numărul de ochi necesari pe butuc.

Figura 3: Tăierea lungă condusă sub formă de „corturi".

Pentru aceasta gospodăria îngroapă viile toamna netăiate şi nici uşurate, adică nu intervine de loc cu foarfeca.

Tăierea definitivă se face numai primăvara, imediat după desgropat.

Desgropatul: Viile se îngroapă în gospodărie, în fiecare toamnă, culcate. Se lasă desgropate numai unele soiuri mai rezistente la îngheţ, cum sînt Coarna neagră, Fetească albă, Băbească neagră, Cabernet Sauvignon, cînd acestea sînt cultivate în parcele compacte şi unde gerul este întotdeauna mai domol şi îngheţul nu produce pagube.

Desgropatul viilor în gospodăria de stat Odobeşti, aşa cum s-a dovedit şi experimental în staţiunea Institutului de cercetări hortiviticole din localitate, se face devreme, începînd încă din a doua jumătate a lunii martie. Dezgropatul timpuriu căleşte viţa împotriva gerurilor mici de primăvară şi preîntîmpină clocirile. Pămîntul în martie se încălzeşte mai repede decît aerul şi pune viţa îngropată în mişcare, căpuşele (mugurii) se umflă sub pămînt şi cînd revine uneori gerul, ele îngheaţă ori clocesc la căldură.

Desgropînd viile de vreme, curenţii de aer rece opresc pornirea vegetaţiei şi o întîrzie cu aproape 10—12 zile, evitînd clocirea mugurilor.

In general desgropatul premerge plînsul viei şi mai ales desmuguritul, evitînd astfel scuturarea căpuşelor.

Tehnica tăierii viţei de vie

Gospodăria agricolă de stat Odobeşti, aplică un sistem de tăiere mixtă cu sarcini amplificate, an de an, şi conducerea etajată.

Tăierea mixtă se deosebeşte de tăierea lungă practicată altă dată sub forma de umbrelă (fig. 1). In prezent tăierea mixtă se aplică pe mare suprafaţă sub formă de glugi sau corturi (fig 2—3) aceasta deosebindu-se prin aceia că foloseşte în sistemul ei cepi de înlocuire. Tăierea mixtă lungă foloseşte şi coarde de rod de un an, în prelungirea coardelor de doi ani, numite biciuri. Cepii de înlocuire de 1—2—3 ochi care se lasă de preferinţă, coardele lacome ce pornesc din butuc şi asigură an de an, alte coarde noi de rod, dau posibilitatea tăietorului să ţină scaunul butucului cît mai aproape de pămînt, să reînnoiască, an de an, scheletul şi să dea o formă mai bună butucului întreg, o coroană mai bine resfirată în spaţiul ce i se rezervă, cu posibilităţi mai mari de a primi lumină şi a asimila mai multă hrană prin aparatul ei verde, frunze, lăstari, inflorescenţe (fig. 4).

Numărul de coarde la butuc, variind după soi şi vîrstă a fost mărit astfel pînă la 8—12, cu cîte 12—16 ochi fiecare.

Numărul ochilor la butuc a putut fi ridicat pînă la 100-120 respectiv pînă la 300—370 mii la hectar. In acest fel unele soiuri cum este, de exemplu Riesling italian, a putut asigura producţii medii la 10.000—11.000 kg la ha iar soiurile Galbenă de Odobeşti şi Plăvaia de 19.000 –20.000 kg struguri la hectar.

Cînd sarcinile de ochi nu se pot completa prin numărul de ochi de pe coardele de rod cel mai bine amplasate pe butuc, tăietorii gospodăriei fac împrumut şi din coardele mai îndepărtate faţă de scaunul butucului, folosind aşa numitele „biciuri" sau folosesc „călăraşi" din copili. In acest caz, din copilii aşezaţi aproximativ în dreptul nodurilor 7—10 ei lasă 1—2 călăraşi a cîte 4—5 ochi. Aceştia fiind roditori completează sarcina de rod ce trebuie să fie lăsată unui butuc. (fig. 5).

O atenţie deosebită dau lucrătorii şi tehnicienii gospodăriei la tăierea viţei de vie, menţinerii scaunului cît mai aproape de pămînt. Moldovenii din localitate numesc operaţia de tăiere în limbajul lor comun „scaunarea butucului"

Nou în sistemul de tăiere aplicat la G.A.S. Odobeşti este şi faptul că sarcinile ce se lasă butucilor cresc an de an prin amplificare. Butucul luînd forme mai mari, asimilează mai multă hrană şi asigură şi o rodire mai bogată. Controlul sarcinilor se face cu ajutorul indicilor de echilibru, autoregenerare şi de siguranţă, folosite tot mai mult în procesul de muncă, la cultura viţei de vie. Ca şi desgropatul, tăierea viţei de vie se termină în gospodărie înainte de a se produce desmugurirea.

Cercuirea viţei de vie

Operaţia de legat şi de cercuit a coardelor se practică deosebit la G.A.S. Odobeşti. Aci după desgropatul viei şi după ce aceasta a fost tăiată, se trece imediat la „ridicatul butucului". Această lucrare este necesară pentru a nu lăsa coardele răvăşite şi în poziţii îndoite. Ridicînd coardele, li se dă o poziţie mai bună care asigură mersul sevei în sus şi ajută la pornirea regulată a ochilor. Ridicatul coardelor se face în „mănunchiuri". Urmează apoi resfiratul coardelor, cercuitul şi legatul fiecăreia în parte, dînd forme diferite butucilor, după sarcini, vîrstă şi numărul de coarde lucrarea poartă denumirea de „încordare".

In general coardelor de rod li se dau poziţii cît mai orizontale, resfirate paralel şi etajate. In acest fel se asigură loc chiar pentru 8—16 coarde împărţite egal (fig. 5).

O asemenea împărţire a coardelor, a asigurat recolte mari care pot creşte încă de două ori şi mai mult, decît cele obţinute pînă în prezent.

Gospodăria agricolă de stat Odobeşti din cauză că mai are plantaţii susţinute pe araci, foloseşte şi alte sisteme de conducere a viţei de vie ca cele în „glugi" sau „pataşcă" care încă sînt mai bune decît sistemele mai vechi. Acestea sînt bune cît timp se va folosi sistemul de conducere pe araci (fig. 2—3).

Cum arăcitul şi materialul lemnos (araci) în general ridică mult costul de producţie şi preţul de revenire, cu timpul se **va renunţa** la aceste metode.

Legatul şi cercuitul coardelor ca şi toate lucrările de primăvară sînt întotdeauna terminate în gospodăria de stat Odobeşti înainte de a fi desmugurit viţa de vie, aceasta ajută direct la creşterea producţiei.

Operaţiile în verde

Tăierea viţei de vie nu se face numai în uscat. Sînt alte numeroase lucrări care se aplică viţei de vie, în timpul creşterii. Aceste lucrări se numesc la un loc „operaţii în verde". Ca şi în medicină ele sînt legate de amputări de organe şi de aceea se deosebesc de legatul lăstarilor şi alte lucrări care se fac în vie pe timpul vegetaţiei şi pe care unii autori în mod greşit le grupează la un loc sub denumirea de lucrări (operaţii) în verde. Trebuie să deosebim însă lucrările care se fac în perioada de vegetaţie cînd viţa este îmbrăcată în aparatul (vesmîntul) ei verde de vară şi „operaţiile de chirurgie vegetală" care se aplică pe organele verzi.

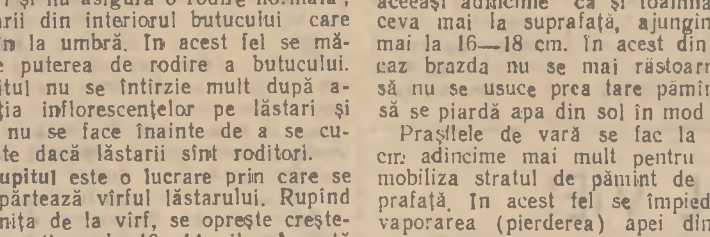

Figura 4: Tăierea mixtă condusă bilateral pe 2 sirme paralele.

Dintre „operaţiile în verde" se practică în G.A.S. Odobeşti ca cea mai importantă cîrnitul şi mai puţin încă plivitul şi ciupitul. Vom explica pe fiecare în parte.

Plivitul se face în G.A.S. Odobeşti primăvara după ce au pornit lăstarii şi s-au văzut inflorescenţele.

Dacă butucul este prea încărcat cu lăstari şi aparatul foliaceu este ameninţat să se aglomereze atunci se suprimă pînă la 25—50 la sută din lăstarii fără de rod care încurcă restul lăstarilor cu rod; se îndepărtează de asemenea, unul din lăstarii gemeni, cel mai mic; lăstarii cu rod care sînt firavi şi nu asigură o rodire normală; lăstarii din interiorul butucului care rămîn la umbră. In acest fel se măreşte puterea de rodire a butucului. Plivitul nu se întîrzie mult după apariţia inflorescenţelor pe lăstari şi nici nu se face înainte de a se cunoaşte dacă lăstarii sînt roditori.

Ciupitul este o lucrare prin care se îndepărtează vîrful lăstarului. Rupînd coroniţa de la vîrf, se opreşte creşterea pe timp de 10—14 zile. Această rupere a vîrfurilor se face numai la lăstarii roditori în preajma înfloritului, pentru ca hrana care merge către vîrf ca să crească lăstarul, să fie economisită şi trimisă către inflorescenţe care au nevoie de hrană mai abundentă în timpul înfloritului şi cînd se petrece fecundaţia. Aceasta s-a dovedit şi prin lucrări experimentale de către cercetătorii staţiunii Odobeşti care aplicînd ciupitul au mărit recolta cu 20 la sută.

Ciupitul se face cu 2—3 zile înainte de înflorit. Ciupitul făcut prea devreme ca şi cel făcut în timpul sau după înflorit nu aduce nici un folos.

Copilitul se execută o dată cu legatul lăstarilor. Copilii care cresc către mijlocul lăstarului, în dreptul frunzelor 8—16, se ciupesc la 5—6 frunze. Copilii rămaşi fiind de regulă roditori, se folosesc la tăierea viţei de vie pentru împrumut de ochi.

Copilii care cresc în dreptul nodurilor cu inserţia ciorchinilor şi mai sus de nodurile 17—22, se ciupesc sub ultima frunză de la bază, lăsînd un ciot din merital, care se usucă cu timpul şi cade, fără a lăsa urme de răni.

Dacă copilitul se face cu întîrziere, cînd lăstarul copil, s-a îngroşat, atunci copilii se rup la o frunză. Aceasta se face pentru a se preîntîmpina rănirea lăstarilor care devin coarde de rod şi nu trebuie să fie vătămate.

Copilitul se execută la G.A.S. Odobeşti de mai multe ori pe vară pentru a nu produce întîrzieri care dăunează creşterii lăstarilor şi diferenţierii mugurilor roditori.

Cîrnitul este operaţia pe care gospodăria o aplică în verde viţei de vie, suprimînd vîrful la toţi lăstarii de pe butuc. Lucrarea se aplică la intrarea strugurilor în pîrgă, cînd se suprimă ultimele 6—9 frunze din vîrful lăstarilor, care nu mai au timp să ajungă la mărimea normală şi rămîn de acum numai organe verzi consumatoare. Indepărtîndu-le prin cîrnire, creşterea care se încetineşte la intrarea strugurilor în pîrgă, stopează complet, iar asimilatele care mergeau către vîrfurile lăstarilor, sînt astfel abătute înlături, către strugurii, care cer acum hrană mai abundentă pentru a se coace mai devreme şi mai bine. Prin experienţele făcute la staţiunea Odobeşti, s-a dovedit că aplicînd cîrnitul boabele cresc mai mari şi se cîştigă între 6—10 la sută în plus de recoltă la hectar. Aceleaşi experienţe au dovedit că lucrarea cîrnitului făcută în faza de creştere a bobului, adică înainte de pîrgă sau în timpul coacerii strugurilor, nu ajută la nimic procesului de maturare, pentru că în primul caz fortifică creşterea copililor, iar în cel de al doilea caz nu are efect deoarece creşterea lăstarului este încheiată (terminată).

Alte lucrări aplicate la viţa de vie

Printre lucrările care se mai aplică pe timp de vară, viţei de vie în G.A.S. Odobeşti, se mai numără legatul, copcitul şi protecţia contra daunătorilor animali şi vegetali.

Legatul viţei de vie se face aci în timpul perioadei de vegetaţie ori de cîte ori lăstarii trec de 40—50 cm lungime, socotind de la punctul de inserţie sau de la ultimul legat. Această lucrare se face pentru a se evita ruperea lăstarilor.

Gospodăria agricolă de stat Odobeşti execută legatul lăstarilor în mod regulat şi cu multă grijă, astfel că fiecare lăstar să fie condus izolat ca să aibă cît mai mult aer şi lumină.

Legatul lăstarilor în „smocuri" sau sub formă de „mătură" împiedică creşterea ciorchinilor, mai ales înfloritul şi fecundaţia, diminuînd mult recolta.

Copcitul este o lucrare care se aplică mai des plantaţiilor tinere pe timp de vară, cînd creşterea rădăcinilor încetinează.

Suprimînd rădăcinile care dau din altoi, pe timp de vară, în preajma intrării soiului respectiv în pîrgă, acestea nu mai cresc, rana se vindecă şi altele nu mai apar în loc. Către toamnă cînd rezervele de hrană încep să se adune în rădăcină, ele coboară direct în rădăcinile de la adîncime, pe care le fortifică, rămînînd aci pîna către primăvară, de unde o dată cu pornirea vegetaţiei, se reîntorc din nou în partea aeriană (de sus) a butucului.

Cînd viţa se copceşte primăvara, ea îşi înmulţeşte din contră foarte mult rădăcinile de rouă de la suprafaţă; toamna acestea acumulează o mare parte din rezervele butucului, pe care noi le aruncăm o dată cu copcitul ce urmează în primăvara următoare, slăbind astfel plantaţiile şi micşorînd puterea lor de productivitate. De aceea, G.A.S. Odobeşti, aplică tot mai regulat copcitul de vară.

Protecţia viţei de vie: Combaterea manei se face la gospodăria agricolă de stat Odobeşti, după avertizarea pentru care există staţiune în localitate. Se dă multă atenţie la combaterea manei viţei de vie şi a păianjenului roşu, preparării soluţiilor care, de asemenea, se face după recomandările specialiştilor care avertizează atacul. Se mai combat şi alţi dăunători ca: oidium, cochilis şi eudemis etc.

Toamna viţa de vie se îngroapă pentru a fi protejată în contra gerului. Ingropatul se face către sfîrşitul toamnei, fără a se lăsa viţa să fie surprinsă de geruri mari, care coboară sub —5°; aceasta pentru că toamna viţa este mult mai sensibilă la ger neavînd încă lemnul călit. După ce lemnul se căleşte, viţa rezistă şi pînă la —15°C, chiar şi la —20°C, mai ales soiurile cu coacere timpurie şi care au coarda subţire cu lemnul copt.

Lucrările aplicate solului

La gospodăria agricolă de stat Odobeşti, se aplică 2 lucrări adînci şi 5—7 lucrări superficiale. Lucrările adînci se execută cu ajutorul plugului, toamna arînd la cormană, cu brazdă răsturnată către rîndurile viţei de vie la 20—22 cm adîncime, lăsînd arătura în brazdă crudă ca să adune zăpada şi să primească apa din precipitaţii. Primăvara, arătura se face invers aruncînd brazda către mijlocul rîndului pentru a uşura desgropatul. Cînd timpul este secetos, aratul de primăvară se face cu plugul fără cormană, la aceeaşi adîncime ca şi toamna sau ceva mai la suprafaţă, ajungînd numai la 16—18 cm. In acest din urmă caz brazda nu se mai răstoarnă, ca să nu se usuce prea tare pămîntul şi să se piardă apa din sol în mod inutil.

Praşilele de vară se fac la 5—6 cm adîncime mai mult pentru a se mobiliza stratul de pămînt de la suprafaţă. In acest fel se împiedică evaporarea (pierderea) apei din sol; se distrug buruienile şi sămînţa de buruieni; se realizează un strat afînat de sol la suprafaţa prin care se izolează solul de la adîncime de stratul de aer cald de la suprafaţă, împiedică creşterea temperaturii în adîncime; reţin cu uşurinţă apele de ploi.

Insemnătatea praşilelor dese vara şi a celor două lucrări adînci din toamnă şi primăvară, care se aplică în gospodărie au fost demonstrate şi experimental de staţiunea din localitate, în care recoltele au crescut numai prin aplicarea strictă a acestor lucrări repetate cu 32 la sută.

Aplicarea îngrăşămintelor se face în gospodăria de stat Odobeşti din ce în ce mai mult.

Ingrăşînd plantaţiile la 4—5 ani o dată cu 40 tone bălegar la hectar şi completînd cu îngrăşăminte minerale recolta a crescut an de an.

Dozele de îngrăşăminte ca şi reţetele aplicate la combaterea manei şi altor boli şi dăunători se prescriu de specialiştii staţiunilor experimentale ale Institutului de cercetări hortiviticole, pentru fiecare tip de sol şi pentru fiecare soi de viţă în parte. Aplicarea deavalma a îngrăşămintelor nu se face pentru că s-ar produce risipă fără folos.

Desfundatul parţial. Pe lîngă lucrările aplicate în mod curent în plantaţiile de vii, gospodăria execută şi lucrări fundamentale de condiţionare a solului.

Printre acestea, pe lîngă desfundatul care se face la înfiinţarea plantaţiilor, se mai aplică şi desfundatul parţial care urmează a se repeta la fiecare 10—12 ani de la plantare. Desfundatul parţial se face pe unul din fiecare 2 sau 3 rînduri, la adîncime de 50—60 cm, păstrînd o distanţă de 30—40 cm de la rîndul butucilor. In următorii 1—2 ani se face şi pe celelalte 1—2 rînduri, astfel că butucii să nu fie afectaţi prin ruperea rădăcinilor dintr-o dată pe ambele părţi. De obicei, după desfundatul parţial, rîndurile afectate suferă un an, apoi viţa îşi recapătă vigoarea şi rodeşte mai mult. O dată cu desfundatul parţial gospodăria administrează şi îngrăşămintele de bază, bălegarul de grajd.

Desfundatul parţial se execută în perioada de iarnă; această lucrare nu se face în timpul perioadei active de vegetaţie, cînd viţa este în plină creştere.

Lucrări de combatere a eroziunii se aplică în viile situate pe pante. De regulă, aci se folosesc copci la butuc sau biloane, la fiecare 2-3 rînduri. Aceste lucrări au dat rezultate foarte bune, ajutînd la mărirea producţiei mai ales în plantaţiile bătrîne, desvelite la butuc.

Completarea golurilor este încă una din lucrările importante prin care se încheie lanţul verigilor tehnologice, ce se aplică în complex la gospodăria agricolă de stat Odobeşti.

Completarea golurilor se face în această gospodărie cel mai frecvent prin tăierea pentru conducerea în cordon a butucilor care au un gol în vecinătate. Cordonul poate fi ridicat sau tîrîtor. In ultimul caz, el poate fi asemuit cu o marcotă de suprafaţă.

Golurile se completează şi prin alte mijloace ca: marcote îngropate, semiadînci sau adînci, în uscat, şi chiar în verde, fără a fi desprinse de butucul mamă. Golurile din plantaţiile tinere gospodăria le completează cu viţe altoite, fie vara de la ghivece, fie toamna sau primăvara direct.

Preţul de cost

Ca o consecinţă directă a aplicării lucrărilor agrotehnice în complex şi a unei organizări juste a muncii, mărind producţia la hectar, gospodăria de stat Odobeşti a reuşit pe de o parte să ridice productivitatea muncii şi prin producţii sporite să coboare preţul de cost, din an în an, ajungînd de la 4-5 lei pe kg. în 1949, la 1,31 lei pe kg. în anul 1956 şi la 0,99 lei pe kg. în anul 1958, coborînd mereu acest preţ care duce la o rentabilitate foarte ridicată realizîndu-se în ultimii ani un venit net de mai multe milioane de lei.

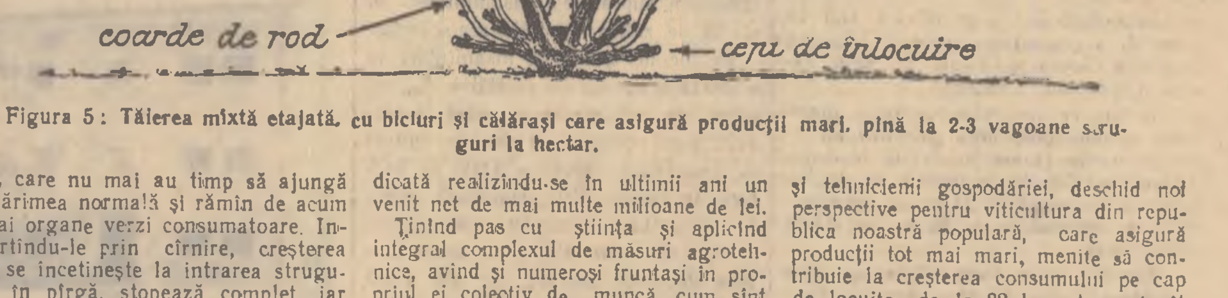

Figura 5: Tăierea mixtă etajată, cu biciuri şi călăraşi care asigură producţii mari, pînă la 2-3 vagoane struguri la hectar.

Ţinînd pas cu ştiinţa şi aplicînd integral complexul de măsuri agrotehnice, avînd şi numeroşi fruntaşi în propriul ei colectiv de muncă, cum sînt brigadierii Ion Şerban, Grigore Coman Gh. Savin şi mulţi alţii, ca şi numeroase inovaţii şi raţionalizări, gospodăria de stat Odobeşti care a dat, în ultimii 5-6 ani, cele mai mari producţii din întreaga ţară, are asigurat un mers ascendent către producţii tot mai ridicate, putînd ajunge la dublarea şi chiar triplarea producţiei actuale, respectiv la 20.000 şi chiar 30.000 kg. struguri la hectar, recoltă anuală.

Menţionăm că G.A.S. Odobeşti a primit în repetate rînduri Steagul de gospodărie fruntaşă pe regiune, pe ţara şi pe departament.

Aplicînd în practica rezultatele înaintate obţinute de staţiunea experimentală din localitate şi folosind propria experienţă dobîndită în gospodărie, colectivul de conducere şi toţi muncitorii şi tehnicienii gospodăriei, deschid noi perspective pentru viticultura din republica noastră populară, care asigură producţii tot mai mari, menite să contribuie la creşterea consumului pe cap de locuitor de la 82 kg. struguri cît au fost realizate în anul 1958 la peste 125 kg. ce se vor realiza în anii ce urmează. In acest fel preţul de cost al strugurilor va scădea simţitor iar consumul va creşte ajutînd în mod nemijlocit la îmbunătăţirea traiului oamenilor muncii de la sate şi oraşe,

Colectiviştii din Viziru dezvoltă sectorul zootehnic

PE PRIMUL PLAN BAZA FURAJERĂ

Gospodăria colectivă „Drumul lui Lenin" din comuna Viziru, regiunea Galaţi, are numai patru ani de existenţă. La înfiinţare, sectorul zootehnic era aproape inexistent. Indrumaţi însă, de organele de partid şi de stat şi pe baza experienţei lor, de buni gospodari, colectiviştii au înţeles că creşterea animalelor constituie un izvor nesecat de venituri băneşti.

De aceea, paralel cu dezvoltarea celorlalte ramuri de producţie, colectiviştii din Viziru, au pus un accent deosebit şi pe mărirea şi întărirea sectorului zootehnic. Aşa că, an de an, prin cumpărare de animale şi din prăsilă proprie, au ajuns ca la sfîrşitul anului 1959 gospodăria să aibă un număr de 101 taurine din care 41 vaci de lapte, 51 scroafe de prăsilă, 560 oi şi 500 păsări matcă. Ca urmare a măririi numărului de animale, în anul trecut, colectiviştii de aici, au realizat din valorificarea produselor animaliere un venit de 88.129 lei.

Pentru ca, în acest an, să obţină venituri şi mai mari din creşterea animalelor, colectiviştii din Viziru au hotărît să mărească numărul de taurine la 131 capete din care 51 vaci de lapte, la 87 scroafe fătătoare, la 700 capete oi şi la peste 2.000 păsări.

Totodată ei au hotărît să acorde o atenţie deosebită şi ridicării producţiei pe fiecare cap de animal. Astfel, dacă anul trecut, producţia de lapte pe cap de vacă furajată a fost de numai 1.000 litri, anul acesta, ei şi-au propus să realizeze cel puţin 1.600 litri pe cap de vacă furajată, 41 litri lapte de fiecare oaie etc. In acest scop colectiviştii au luat o serie de măsuri care să asigure îndeplinirea şi depăşirea producţiilor planificate.

In primul rînd, ei asigură o bună bază furajeră. Astfel vor însămînţa porumb pentru siloz pe o suprafaţă de 35 ha, pe 22 ha borceag pentru fîn, pe 8 ha lucernă, pe 9 ha iarbă de Sudan, pe 20 ha ovăz pentru fîn, pe 16 ha secară furajeră, iar pe o suprafaţă de 15 ha vor însămînţa în cultura dublă porumb şi floarea-soarelui, precum şi 5 ha cu ovăz pe care le vor păşuna cu vitele în timpul verii. De asemenea, ei au luat măsuri să asigure în cantităţi suficiente şi furaje concentrate. Din recolta, acestui an, vor opri pentru baza furajeră 114 tone porumb boabe, 50 tone orz, 48 tone ovăz şi 50 tone mazăre. In afară de acestea vor mai primi de la fabrica de zahăr 22 tone de borhot pe care îl vor administra în hrana animalelor, în amestec cu coceni de porumb tocaţi, în perioada de iarnă.

De asemenea, în această gospodărie se vor ridica în cursul anului 1960. un grajd pentru 50 vite mari şi o puiernită pentru 1.000 pui, asigurînd astfel o bună adăpostire animalelor şi păsărilor.

Luînd aceste măsuri colectiviştii din Viziru vor putea nu numai realiza producţia planificată pe cap de animal, ci chiar şi depăşi. In felul acesta ei vor realiza cu siguranţă cei 153.384 lei planificaţi a se încasa din sectorul zootehnic în anul 1960.

ION GHEORGHIU

CIFRE şi FAPTE

■ *Cele 25 de gospodării colective din raionul Sînnicolaul Mare au realizat în 1959 venituri băneşti de peste 100.000.000 lei. Totodată fondul de bază al gospodăriilor colective din acest raion a crescut cu peste 45.000.000 ajungînd acum la 74.000.000 lei.*

■ **Colectiviştii din satul Cuvin, raionul Lipova, vor vinde, în acest an, statului pe bază de contract 121 tone grîu, 45 tone de porumb precum şi alte produse de pe care vor incasa peste 600.000 lei.**

■ *Un număr de 26 de gospodării colective din regiunea Galaţi posedă 4.757 ha de baltă şi 115 km şenal rîu.*

■ **Colectiviştii din comuna Ioneşti, raionul Costeşti, regiunea Piteşti, vor cumpăra, în acest an, 15 vaci de lapte şi 100 de oi.**

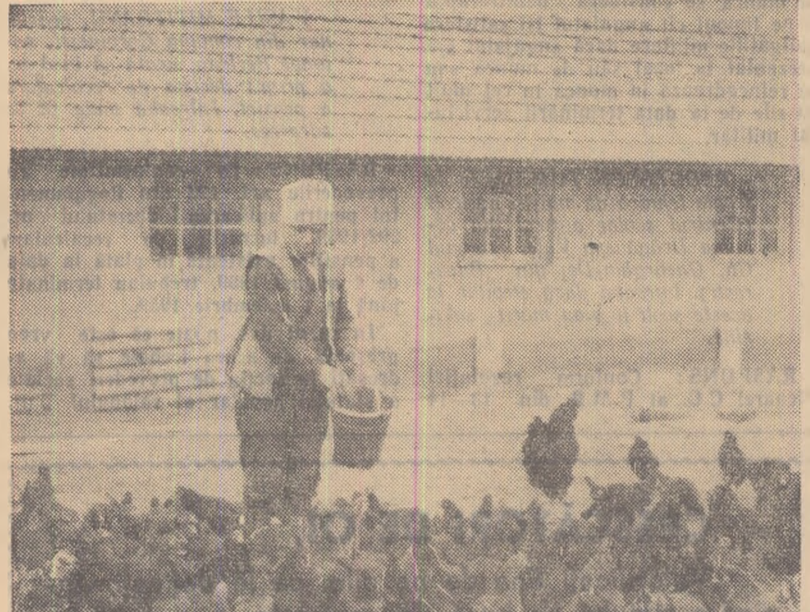
■ *Dezvoltînd sectorul piscicol gospodăriile colective din regiunea Galaţi au realizat în 1959 mari venituri băneşti. Astfel gospodăriile colective din asociaţia piscicolă Jirlău, de pildă, au încasat 908.491 lei, iar cele din asociaţia Amara 401.698 lei.*

■ **Membrii gospodăriilor colective din regiunea Stalin au cumpărat, în acest an, din fonduri proprii 1241 vaci de lapte.**

■ *Colectiviştii din comuna Dorobanţi, regiunea Timişoara, vor cultiva, în acest an, 260 ha cu plante furajere din care 65 ha cu porumb pentru siloz.*

■ **In acest an gospodăriile colective din regiunea Constanţa vor planta cu vii o suprafaţă de peste 2.000 de ha.**

LA FERMA AVICOLA

Colectiviştii din comuna Ştefan-Vodă, raionul Călăraşi, acordă o deosebită atenţie creşterii păsărilor. In fotografie: îngrijitorul Radu Vasile, în mijlocul păsărilor pe care le creşte.

Foto: C. DUMITRU

In regiunea Oradea

Se extind suprafeţele cu culturi intercalate

Unităţile agricole socialist-cooperatiste şi ţăranii muncitori cu gospodărie individuală din regiunea Oradea au cultivat anul trecut pe însemnate suprafeţe fasole şi dovleci în cultură intercalată prin porumb. Ca urmare, pe regiune au fost obţinute în modul amintit 4.447 tone fasole şi 154.200 tone dovleci.

Colectiviştii din Palota, de pildă, au cultivat anul trecut pe o suprafaţă de 30 ha dovleci în cultură intercalată prin porumb. Ei au obţinut o producţie medie de peste 6.000 kg dovleci la ha fără ca aceasta să dăuneze recoltei de porumb. De asemenea gospodăriile agricole colective din raionul Oradea au recoltat în medie, anul trecut, tot în cultură intercalată, aproape 5.000 kg dovleci la ha, iar întovărăşirile agricole din raion 4.136 kg la ha. Demn de subliniat este faptul că în numeroase gospodării agricole colective şi întovărăşiri agricole dovlecii, după recoltarea seminţei, sînt folosiţi cu bune rezultate în hrana animalelor.

Pentru anul acesta, gospodăriile agricole colective şi întovărăşirile agricole din regiunea Oradea au hotărît să mărească suprafeţele cultivate cu fasole şi dovleci în cultură intercalată prin porumb la 35.048 şi respectiv 50.735 ha.

Trebuie arătat însă că în regiune există posibilităţi mult mai mari pentru dezvoltarea culturilor intercalate, posibilităţi pe care unităţile agricole de stat şi cooperatiste precum şi ţăranii muncitori cu gospodărie individuală din regiune trebuie să le folosească anul acesta pe scară cît mai largă.

IOSIF POPA
corespondent

Au depăşit planul la lapte

Folosind porumbul siloz în hrana vacilor de lapte, mulgătorii de la gospodăria de stat Barboşi, regiunea Galaţi, au reuşit să depăşească pînă acum planul de producţie cu peste 125 de hectolitri de lapte. In fotografie: un aspect din timpul mulsului

Foto: AGERPRES

O îngrijitoare fruntaşă

De mai mulţi ani în sectorul zootehnic al gospodăriei de stat Zagăr, regiunea Stalin, lucrează cu multă tragere de inimă şi pricepere îngrijitoarea de viţei Ana Dörr. In primele două luni ale acestui an, la viţeii între 6—12 luni, tov. Ana Dörr a obţinut un spor mediu zilnic de creştere de 820 de grame faţă de 800 grame cît prevede planul, cu un număr de unităţi nutritive mai mic decît cel planificat.

Un singur mulgător calificat...

(Urmare din pag. 1-a)

sută. Aceasta înseamnă că-n două luni, tovarăşul Stan va îndeplini aproximativ trei planuri lunare. Tovarăşii de la G.A.S. Slobozia sînt mulţumiţi de munca sa şi, ştiind că G.A.S. Andrăşeşti are mulţi mulgători foarte buni, se gîndesc, poate, cum ar mai putea ademeni cîţiva.

Am stat de vorbă cu tovarăşul Stan.

— Vacile din grupa mea fuseseră îngrijite înainte de a le lua eu în primire de tovarăşa Victoria Bucă. Nu-mi pot închipui cum le îngrijise, dar nu prea semănau a vaci de lapte. Unele, cum sînt Ursulica şi Creaţa, dădeau lapte cît o capră. Acum mulg de la fiecare din ele şi 18 litri de lapte pe zi. Ba, la unele, aceasta este producţia zilnică medie. In celelalte grupe sînt vaci mai bune decît în grupa mea. Păcat însă că sînt îngrijite prost, mulse prost. Roşu Vasile şi Crăciun Dumitru nu ştiu să mulgă. Ei nu ştiu nici măcar cum să pregătească vacile pentru muls. De le-ai da vacile cele mai bune din ţară, ei tot n-ar obţine cine ştie cît lapte de la ele.

Ar trebui învăţaţi să furajeze ca lumea un animal, să-l îngrijească, să mulgă o vacă. Nimeni nu se ocupă însă de lucrul acesta. Uite a trecut 15 februarie şi cursurile zootehnice nici n-au început. Dacă nu se iau măsuri pentru calificarea îngrijitorilor nici anul acesta planul la lapte nu va fi îndeplinit.

Am discutat cu mulgătorii despre tovarăşul Stan Ilie. Toţi îl iubesc şi-l respectă. In semn de preţuire l-au ales delegat la conferinţa raională sindicală.

— Tovarăşul Stan ne ajută — mi-a spus unul din mulgători. Ne arată cum să îngrijim şi să mulgem vacile mai bine. Venirea lui în gospodărie se cunoaşte şi în munca noastră. Dacă s-ar face însă consfătuiri, dacă experienţa lui ne-ar fi împărtăşită în mod organizat, dacă s-ar face demonstraţii practice şi mai ales dacă s-ar ţine lecţii zootehnice, care aud că se ţin în alte părţi, mai mult ca sigur că s-ar ridica şi dintrei noi fruntaşi ai producţiilor mari de lapte. Ar avea şi tovarăşul Stan cu cine să se ia la întrecere. Acum n-are.

Un singur îngrijitor bun şi acela pregătit în altă gospodărie. Cursul zootehnic nedeschis pînă la jumătatea lui februarie. Mulgători care nu ştiu nici să pregătească vacile pentru muls.

Cunoscînd această situaţie hai să-l întrebăm pe brigadier de ce-i producţia de lapte mică.

Nu ne va lăsa să sfîrşim întrebarea.

— Avem vaci slab productive — ne va răspunde el.

Şi în sine îşi va zice „Ce bine că vacile nu pot să vorbească. Poţi să le pui pe seamă tot ce vrei".

Consiliul gospodăriei trebuie să intervină. Pregătind grabnic mulgătorii, fiecare dintre aceştia va putea obţine o producţie egală cu cea pe care o obţine tovarăşul Stan.

Printre legumicultorii din VĂDENI

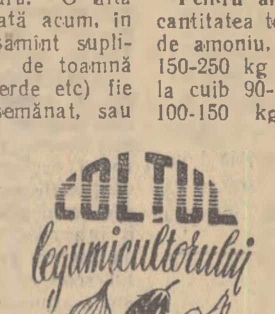
Comuna Vădeni este situată nu departe de Brăila, în apropierea apei Siretului. Desigur că multora dintre noi numele ei ne este cunoscut. Nu odată, pe cutiile de conserve am citit: „Fabrica de conserve Zagna-Vădeni". Fabrica se află la marginea comunei. Acest lucru, precum şi faptul că satul se află în apropierea Siretului, nu trebuie să ne ducă însă cu gîndul că la Vădeni, oamenii s-au ocupat cu grădinăritul de cine ştie cînd. Aşa după cum ne spune tov. Sandu Ciocan, preşedintele gospodăriei colective de aici, cu cîţiva ani în urmă, cînd oamenii lucrau pămîntul de unul singur, în comună de-abia dacă se cultivau 25—30 ha. cu legume, şi aceasta în mod destul de rudimentar. De răsadniţe, repicat, îngrăşăminte chimice, etc., aproape că nici nu se pomenea. Acum gospodăria colectivă cultivă zarzavaturi şi legume, în sistem irigat, pe zeci de hectare. In anul trecut, bunăoară, suprafaţa de grădină a fost de 60 hectare iar în anul acesta, determinaţi de veniturile bune obţinute din legumicultură, colectiviştii au hotărît să extindă cultura legumelor pe 88 de hectare, în afară de 30 de hectare care vor fi cultivate cu cartofi.

Dar, nu numai suprafaţa cu legume şi veniturile aduse de acest sector au crescut de la an la an, ci şi deprinderea colectiviştilor în cultivarea acestor plante. Zilele trecute am cunoscut pe cîţiva dintre legumicultorii gospodăriei colective din Vădeni. Prima cunoştinţă: Costică Giolea, şef de echipă în brigada legumicolă condusă de Radu Olaru. Alături de Mihalache Dinu, Ciocan Dumitru, Rusu Radu şi mulţi alţii, Giolea lucrează cu multă atenţie la îngrijitul şi repicatul răsadurilor de roşii, varză, ardei etc.

— Pînă în ultimii ani ne spune el, noi nu prea cultivam legume timpurii. Ne-am dat seama însă că procedînd în felul acesta greşim, deoarece legumele timpurii aduc venituri cu mult mai mari decît cele tîrzii. In anul trecut, de pildă, cultivînd roşii timpurii pe 2 ha. am reuşit să obţinem o producţie de cca. 30.000 kg. la ha., scoţînd pe piaţă primele cantităţi de roşii. Am obţinut cîştiguri bune. Acest lucru a fost cu putinţă deoarece am însămînţat din timp în răsadniţe, am făcut repicatul şi îngrijirea răsadurilor la vreme, le-am plantat în cîmp corect şi am îngrăşat plantele, la cuib, cu mraniţă şi îngrăşăminte chimice. In anul acesta vom cultiva 4—5 ha. cu roşii timpurii plantate cu răsaduri repicate în răsadniţe şi vom îngraşa cu mraniţă la cuib cel puţin 13 ha. cu legume. Tocmai de aceia, însămînţarea în răsadniţe am făcut-o de timpuriu iar în prezent, după cum vedeţi, executăm repicatul. Acest lucru ne va permite să dăm unităţilor contractante legume din timp şi în cantităţi mari. Pentru noi asta înseamnă fără îndoială, bani mai mulţi şi luaţi de asemenea... mai de timpuriu.

P. V.

Să folosim la legume cît mai multe îngrăşăminte

Una din lucrările importante de sezon care trebuie efectuată în legumicultură este aplicarea îngrăşămintelor. O importantă parte din cantitatea de îngrăşăminte necesară culturii legumelor a fost desigur administrată din toamnă, odată cu arătura. O altă parte trebuie însă aplicată acum, în primăvară, fie ca îngrăşămînt suplimentar pe semănăturile de toamnă (spanac, salată, ceapă verde etc) fie înainte de plantat sau semănat, sau odată cu semănatul sau plantatul verzei timpurii, cartofilor, rădăcinoaselor, tomatelor, ardeilor, castraveţilor, dovleceilor şi altor legume.

Este mai economic ca plantele care se seamănă sau se plantează la distanţe mai mari, să fie îngrăşate la cuib sau pe rînd. In acest caz cantitatea de îngrăşăminte este mai mică, iar eficacitatea lor mai ridicată.

Pe semănăturile făcute din toamnă, şi anume pentru culturile de salată şi spanac se pot aplica 50-60 kg azotat de amoniu, 60-80 kg superfosfat şi 40-50 kg sare potasică la hectar. Pentru culturile de pătrunjel şi morcov, se dau 30-40 kg azotat de amoniu, 60-80 kg superfosfat şi 50-60 kg sare potasică la hectar. Aplicarea îngrăşămintelor se face cu ajutorul maşinilor sau pe suprafeţe mai mici, cu mîna, printre rînduri.

Pentru tomate — care au nevoie în total de 200-300 kg azotat de amoniu, 500-700 kg superfosfat şi 200-250 kg sare potasică la hectar dacă superfosfatul şi sarea potasică nu au fost date din toamnă, acestea se mai pot da acum în primăvară odată cu o arătură mai superficială. In ceea ce priveşte azotatul de amoniu, el se administrează în primăvară la pregătirea terenului pentru plantat.

Este bine ca o parte din îngrăşăminte să se aplice la cuib, înainte de plantare. Pentru îngrăşarea la cuib se pot da 10-15 tone mraniţă împreună cu 50-80 kg azotat de amoniu, 150-200 kg superfosfat şi 40-50 kg sare potasică la hectar. Aceleaşi cantităţi pentru îngrăşarea la cuib se aplică şi în cazul cînd toamna s-au dat 30-50 tone gunoi de grajd, cu deosebirea că mraniţa poate să lipsească.

Pentru ardeiul gras şi vinete din cantitatea totală de 300-450 kg azotat de amoniu, 400-600 kg superfosfat şi 150-250 kg sare potasică, se pot da la cuib 90-120 kg azotat de amoniu, 100-150 kg superfosfat şi 50-60 kg sare potasică, cel mai bine împreună, cu mraniţa (10—15 tone la hectar).

Varza timpurie se îngraşă în general, cu 300—450 kg. azotat de amoniu, 400—600 kg. superfosfat şi 200—250 kg. sare potasică la hectar. In cazul cînd s-au aplicat 40—50 tone gunoi de grajd la ha., atunci se dau numai jumătate din îngrăşămintele minerale arătate. Ingrăşămintele azotate se dau în primăvară la pregătirea terenului, înainte de plantat. Pentru îngrăşarea la cuib se poate rezerva un sfert din cantitatea de îngrăşăminte minerale.

Castraveţii şi dovlecelii au nevoie de 150-250 kg azotat de amoniu, 300-400 kg superfosfat şi 80-150 kg sare potasică.

Ingrăşarea la cuib se poate face cu 10-20 tone mraniţă la hectar împreună cu 3-4 g azotat de amoniu, 9-10 g superfosfat şi 2-3 g sare potasică date la fiecare cuib, bine amestecate cu mraniţa şi pămîntul deoarece tinerele plante de castraveţi sînt foarte sensibile la concentraţia îngrăşămintelor minerale.

Pentru ceapa de arpagic se pot aplica 80-90 kg azotat de amoniu, 200-250 kg superfosfat şi 70-80 kg sare potasică la hectar. Dacă superfosfatul şi sarea potasică au fost date din toamnă, primăvara se aplică prin împrăştiere numai azotatul de amoniu, la pregătirea terenului pentru plantat.

Ing. AL. AVRAMESCU

Alegeri de comitete ale sindicatelor comunale

In comuna Satchinez — raionul Timişoara

De curînd a avut loc adunarea generală a membrilor sindicatului comunei Satchinez, regiunea Timişoara.

Darea de seamă prezentată cu acest prilej asupra activităţii desfăşurate în anul 1959, a scos în evidenţă că membrii sindicatului au desfăşurat anul trecut o rodnică muncă de lămurire printre ţăranii muncitori arătîndu-le avantajele muncii în gospodăria colectivă, reuşindu-se astfel ca întreaga comună să fie colectivizată. De asemenea, membrii sindicatului, prin exemplul lor personal, şi prin munca de lămurire dusă au contribuit în bună măsură la îndeplinirea planului de contractări şi achiziţii al cooperativei.

Nu toţi membrii sindicatului au înţeles însă să-şi facă datoria. In cadrul adunării au fost criticaţi operatorul de cinematograf Lazăr Peica, colectorul de lapte Ion Apostol, care prin atitudinile necorecte în muncă, de care au dat dovadă, n-au răspuns îndatoririlor lor de sindicalişti.

In noul comitet al sindicatului comunal au fost aleşi tovarăşi harnici şi conştiincioşi care prin activitatea lor vor sprijini fără îndoială continua dezvoltare a comunei şi al nivelului de trai al oamenilor muncii din Satchinez.

L. DUNAJECS
corespondent

In comuna Broşteni — raionul Vatra Dornei

In ultimii ani, mulţi dintre ţăranii muncitori din Broşteni şi-au unit pămînturile, uneltele şi vitele de muncă alcătuind o gospodărie colectivă zootehnică. Această unitate socialistă a crescut în primăvara acestui an cu încă 200 de familii şi peste 140 de hectare.

Acest fapt a fost subliniat îndeosebi, în darea de seamă prezentată cu prilejul adunării generale pentru alegerea noului comitet al sindicatului comunal. In scopul creşterii sectorului socialist al agriculturii în comună, la cele 4 cămine culturale s-a desfăşurat — cu sprijinul membrilor sindicatului comunal — o vie muncă culturală de masă. De asemenea, darea de seamă a subliniat că şi datorită muncii depuse de sindicat a fost amenajată o casă de naşteri.

Darea de seamă a scos în evidenţă totuşi şi faptul că în unele grupe sindicale munca nu s-a desfăşurat pe măsura posibilităţilor.

Unii vorbitori care au luat cuvîntul au subliniat că sindicatul comunal n-a ştiut să-i mobilizeze pe lucrătorii cooperativei de consum în vederea unei aprovizionări mai variate cu mărfuri de sezon. La fel, activitatea cabinetului dentar a fost total necorespunzătoare.

Noul comitet al sindicatului comunal s-a angajat să muncească sîrguincios spre a contribui în cît mai mare măsură la îndeplinirea sarcinilor ce-i stau în faţă.

VASILE DUMITRESCU
corespondent

Rezultate bune la achiziţii

Ocupaţia de bază a locuitorilor din raionul Teleajen, regiunea Ploeşti, este pomicultura şi creşterea vitelor.

Incepînd din luna ianuarie şi pînă la jumătatea lunii martie, colectiviştii, întovărăşiţii şi ţăranii muncitori cu gospodărie individuală din acest raion au vîndut statului prin cooperativele săteşti un număr însemnat de ouă, păsări, mari cantităţi de fructe, fasole, fîn etc.

Astfel, Agevacoop-ul Vălenii de Munte a achiziţionat în acest timp 50 tone de mere, 33 tone de prune afumate, 4 tone de prune uscate, 11 tone de nuci, 5 tone de fasole şi peste 60 tone de fîn.

Cele mai mari cantităţi de produse au fost achiziţionate de cooperativa din comuna Popeşti a cărui achizitor este tov. Dumitru Gaicea, şi care a achiziţionat 2 vagoane cu mere, 2,5 tone de prune afumate şi 1,50 tone de nuci. Tot printre unităţile fruntaşe în munca de achiziţii se află şi cooperativa din comunele Izvoarele (achizitor Pompiliu Constantinescu) şi Predealul Sărat.

Toate gospodăriile colective la nivelul celor fruntaşe

Pe marginea consfătuirii cadrelor de bază din gospodăriile colective ale regiunii Timişoara

Cine n-a auzit de gospodăria agricolă colectivă din Cenad sau de cea din Lenauheim, regiunea Timişoara ? Cine n-a citit în presă articole şi reportaje despre succesele gospodăriilor colective din Uihei sau din Teremia Mare, despre realizările colectiviştilor din Bulgăruş sau din Comloşul Mare, ca şi din multe alte sate bănăţene ?

Regiunea Timişoara se mîndreşte cu gospodării colective puternice, bine organizate şi conduse, care, prin exemple grăitoare, au dovedit şi dovedesc ţăranilor muncitori superioritatea muncii în comun. Alături de gospodăriile agricole colective mai vechi, an de an au luat fiinţă noi gospodării, care — îndrumate şi ajutate cu grijă de organele de partid şi de stat — s-au dezvoltat şi se dezvoltă cu paşi repezi. Infăptuirea sarcinilor privind transformarea socialistă a agriculturii trasate de cel de-al II-lea Congres al partidului, a indicaţiilor date de consfătuirea de la Constanţa, s-au concretizat în regiunea Timişoara, ca şi în alte regiuni ale ţării, în crearea de unităţi agricole socialiste bine închegate, în obţinerea de noi şi importante succese pe tărîmul întăririi economico-organizatorice a gospodăriilor colective.

Succesele acestea, împreună cu sarcinile care se pun în faţa gospodăriilor colective timişorene pe anul în curs — în lumina sarcinilor trasate de plenara din 3—5 decembrie 1959 a C.C. al P.M.R. — au fost larg analizate în cadrul unei consfătuiri care a avut loc zilele trecute cu cadrele de bază din gospodăriile colective, activişti de partid şi de stat din regiunea Timişoara şi reprezentanţi ai Ministerului Agriculturii.

Un bilanţ rodnic

Consfătuirea a oferit participanţilor prilejul de a-şi face o imagine cuprinzătoare a tabloului înfloritor pe care-l prezintă astăzi agricultura regiunii Timişoara. Anul 1959 a fost pentru fiecare gospodărie colectivă din această regiune un an de importante succese. Mărturie despre aceasta stă, de pildă, faptul că în 1959 gospodăriile colective din Timişoara au obţinut o producţie medie de grîu cu peste 700 de kg. mai mare ca în 1958. Producţia de porumb a fost, în medie, de 2326 kg. la hectar, iar cea de sfeclă de zahăr de 23.581 kg. la hectar. Deosebit de îmbucurător este faptul că de la an la an se obţin producţii sporite pe suprafeţe din ce în ce mai mari. Un număr de 46 de gospodării colective au dobîndit, pe o suprafaţă de 17.000 de hectare, între 3.000—4.000 kg. de porumb boabe la hectar, iar 85 de gospodării colective au obţinut, pe aproape 9.000 de hectare, o producţie de circa 30.000 kg. de sfeclă de zahăr la hectar.

Paşi însemnaţi au fost făcuţi şi pe tărîmul dezvoltării creşterii animalelor. In gospodăriile colective din regiunea Timişoara există astăzi cu circa 102 la sută mai multe vaci şi juninci faţă de 1958, cu 96 la sută mai mulţi porci, cu 54 la sută mai multe ovine. Efectivul de păsări a sporit cu importantul procent de 325 la sută, în comparaţie cu anul 1958.

Dezvoltarea multilaterală a gospodăriilor colective, grija pe care colectiviştii au acordat-o lărgirii avuţiei obşteşti a creat posibilitatea ca numeroase gospodării din regiune să realizeze venituri băneşti mari la suta de hectare de teren. Prin sporirea producţiei şi vînzarea de importante cantităţi de produse către stat, colectiviştii din Lenauheim, bunăoară, au obţinut în 1959 venituri băneşti de 362.907 lei la fiecare sută de hectare, cei din Teremia Mare venituri băneşti de 308.000 lei etc. Numărul gospodăriilor colective din regiune care în anul trecut au dobîndit venituri băneşti totale de peste un milion se ridică la 177. Din acestea, 22 de gospodării au realizat venituri băneşti între 5-15 milioane de lei fiecare.

Desigur, gospodăriile colective bănăţene nu s-ar fi putut mîndri cu asemenea realizări dacă ele n-ar fi acordat atenţia cuvenită principalului element al avuţiei obşteşti — fondului de bază. Anul trecut, peste 16 la sută din veniturile băneşti, plus însemnate cantităţi de cereale, au fost alocate fondului de bază. Pe de altă parte, cîştigurile băneşti obţinute au făcut cu putinţă ca gospodăriile colective să împartă membrilor lor, pe lîngă cantităţi însemnate de produse, şi importante sume de bani.

Posibilităţi largi de sporire a producţiei

Subliniind realizările dobîndite, consfătuirea a analizat în acelaşi timp posibilităţile largi de sporire continuă a producţiei la hectar şi pe cap de animal, a scos la iveală lipsurile care mai există în activitatea unor gospodării colective, indicînd căile pentru înlăturarea lor, pentru ca toate gospodăriile colective să ajungă la nivelul celor fruntaşe.

Referatul prezentat la consfătuire de tov. Iosif Bayerle, secretar al comitetului regional de partid Timişoara, ca şi discuţiile care au avut loc au arătat că nu în toate gospodăriile colective există suficientă preocupare pentru folosirea din plin a rezervelor interne în vederea sporirii producţiei. Aceasta face ca alături de gospodării colective fruntaşe care obţin recolte de peste 3.000 kg. porumb la hectar, ca, de pildă, gospodăria colectivă din Variaşul Mic, să existe gospodării care, în aceleaşi condiţii de climă şi sol, obţin producţii de numai 1.570 kg. porumb la hectar, cum este cazul gospodăriei colective din Sederhat. Sau, ca să luăm un alt exemplu, alături de gospodăria colectivă din Bencecul de Sus, care anul trecut a dobîndit o recoltă de aproape 25.000 de kg. sfeclă de zahăr la hectar, se află gospodăria din Bencecul de Jos, care în condiţii identice de climă şi sol a recoltat numai 16.903 kg. de sfeclă de zahăr la hectar.

De ce această diferenţă ? Pentru că, aşa după cum s-a subliniat şi în cadrul consfătuirii, nu în toate gospodăriile se acordă atenţia cuvenită aplicării în mod diferenţiat a tuturor regulilor agrotehnice, calităţii şi executării în timpul optim a fiecărei lucrări. Exemplul gospodăriilor colective fruntaşe arată cît de necesar este ca în toate gospodăriile să se pună accent pe cunoaşterea şi aplicarea, potrivit condiţiilor locale, a celor mai înaintate cerinţe ale agrotehnicii.

Aceleaşi deosebiri există între unele gospodării colective şi în domeniul creşterii animalelor. Sînt în regiunea Timişoara gospodării cu bune rezultate în domeniul zootehnic. Gospodăria din Lenauheim, bunăoară, a izbutit să aibă o încărcătură la suta de hectare de 19,8 taurine — din care 9 vaci — 46,2 porcine, din acestea 7,2 fiind scroafe. Cu toate aceste succese, cu toate că în anul 1959 efectivul de animale pe regiune a fost dublat, consfătuirea a apreciat că nu s-a ajuns la încărcătura corespunzătoare şi la producţia pe cap de animal potrivit cerinţelor. S-a desprins deci din lucrările consfătuirii că mărirea numărului de animale şi îndeosebi sporirea productivităţii acestora, prin aplicarea regulilor ştiinţifice de selecţie şi îngrijire, prin asigurarea unei baze furajere corespunzătoare — mai ales prin extinderea suprafeţelor cultivate cu porumb pentru siloz — trebuie să constituie o preocupare centrală a colectiviştilor.

Factori de seamă

Buna organizare şi retribuire a muncii constituie, după cum se ştie, factori de seamă în mobilizarea şi stimularea eforturilor colectiviştilor pentru sporirea producţiei. Imbunătăţirea acestor forme a constituit o preocupare de seamă pentru organele de partid şi de stat din regiunea Timişoara. Anul trecut, în 310 gospodării colective din regiune s-a aplicat acordul individual şi retribuirea muncii după cantitatea de producţie obţinută, în cele mai multe din ele obţinîndu-se rezultate bune. Cointeresarea materială a constituit un puternic stimulent pentru colectiviştii din Denta, de pildă; 98 la sută din membrii brigăzii a întîia de la această gospodărie, ca să dăm numai un exemplu, au realizat depăşiri de 700—900 kg. porumb la ha.

In unele gospodării însă, s-a arătat în consfătuire, conducerile respective n-au înţeles însemnătatea acestei importante metode de stimulare a colectiviştilor şi nu au aplicat-o, iar în altele s-au făcut greşeli în folosirea ei. In gospodăria colectivă din Chizătău şi în cea din Belinţ, de exemplu, din pricină că au fost planificate producţii sub posibilităţi s-a ajuns la fenomenul negativ că unii colectivişti au primit o retribuţie suplimentară mai mare decît retribuţia de bază. Criticîndu-se asemenea stări de lucruri, în consfătuire s-a subliniat, pe bună dreptate, că retribuirea muncii dă bune rezultate atunci cînd ea îmbină în mod armonios interesele personale ale colectiviştilor cu cele ale proprietăţii obşteşti.

Fondurile de investiţii să fie cît mai bine gospodărite

Experienţa a dovedit că rezultatele eforturilor pentru dezvoltarea şi consolidarea gospodăriilor colective depind în bună măsură de felul în care sînt gospodărite mijloacele de investiţii, atît cele proprii cît şi creditele acordate de stat. Bunii gospodari îndreaptă investiţiile spre dezvoltarea multilaterală a gospodăriei colective, spre crearea şi lărgirea de ramuri de producţie aducătoare de mari venituri. Aşa au procedat, de pildă, gospodăriile colective din Opatiţa şi Gaiul Mic, raionul Ciacova, care au folosit anul trecut, din totalul fondurilor investite, 60 la sută pentru cumpărări de animale de producţie şi numai 22 la sută pentru construcţii. Bune rezultate au obţinut în această privinţă şi colectiviştii din comuna Dejan, acelaşi raion, care, prin folosirea resurselor locale, au ridicat un grajd pentru 50 de vaci cu numai 26.000 lei, revenind numai 578 lei pe cap de vacă.

Unele gospodării colective şi-au îndreptat însă atenţia spre construcţii costisitoare ridicate în cea mai mare parte din materiale obţinute din fondul centralizat sau din fondul pieţii, materiale care puteau fi înlocuite cu altele procurate din resurse locale. Din această pricină, un grajd pentru 50 de vaci ridicat anul trecut la gospodăria colectivă din Beregsăul Mic, de exemplu, a costat 210.000 lei, revenind 4.020 lei pe cap de vacă.

Ridicarea de construcţii trainice şi în acelaşi timp ieftine cere, pe lîngă folosirea gospodărească a fondurilor de investiţii, şi asigurarea unui consum cît mai chibzuit de zile-muncă. In consfătuire s-a citat ca exemplu negativ faptul că gospodăria colectivă din Pişchia a cheltuit în vederea construirii unui grajd pentru 76 de vaci 4.303 de zile-muncă, în loc de 1.500 zile-muncă cît ar fi fost normal. Ori, după cum se ştie, risipa de zile-muncă, fie că-i vorba de construcţii sau de oricare alt domeniu de activitate, nu poate duce decît la diminuarea valorii zilei-muncă, ceea ce nu este nicidecum în interesul colectiviştilor.

★

Lucrările consfătuirii cadrelor de bază din gospodăriile colective ale regiunii Timişoara s-au încheiat prin elaborarea unui bogat program de măsuri menit să ducă la înfăptuirea sarcinilor mari care stau în faţa acestor unităţi socialiste pe anul 1960. Realizările obţinute pînă acum de gospodăriile colective, experienţa cu care s-au îmbogăţit colectiviştii în organizarea şi conducerea treburilor obşteşti stau chezăşie că, sub conducerea organizaţiilor de partid, prevederile planului vor deveni realitate, că în scurtă vreme toate gospodăriile colective din regiune se vor ridica la nivelul celor fruntaşe.

V. BUDURU

VIZITA LUI N. S. HRUŞCIOV

Un eveniment istoric în viaţa Franţei

Miercuri 23 martie la orele 11 Nikita Sergheevici Hruşciov şi persoanele care îl însoţesc vor sosi la aeroportul Orly din Paris. Este pentru prima dată în istorie cînd un şef al guvernului sovietic vizitează Franţa şi de aceea poporul francez îşi exprimă sincer dorinţa ca această vizită cît şi tratativele care se vor purta între cei doi oameni de stat să ducă la îmbunătăţirea relaţiilor franco-sovietice, la triumful politicii păcii şi colaborării internaţionale.

Prietenia dintre popoarele sovietic şi francez este un fapt istoric. Ea a fost sudată prin lupta comună a celor două popoare împotriva sîngerosului militarism german. In ultimii ani s-au dezvoltat simţitor şi relaţiile interstatale, se realizează cu succes acordurile comerciale. După cum se ştie în luna decembrie 1959 a fost semnat la Moscova un protocol care prevede dezvoltarea continuă a comerţului între Franţa şi Uniunea Sovietică. Tot atunci a fost semnat la Paris un protocol care prevede lărgirea schimburilor sovieto-franceze în domeniile culturii, ştiinţei şi tehnicii.

Popoarele francez şi sovietic îşi pun mari speranţe în apropiatele tratative dintre N. S. Hruşciov şi preşedintele de Gaulle, deoarece ele vor avea loc în preajma unui eveniment de o atît de mare importanţă cum este conferinţa la nivel înalt fixată pentru 16 mai.

Oamenii sovietici ar vrea să trăiască în pace şi prietenie cu poporul francez, ei doresc Franţei prosperitate şi măreţie. Sincer interesată în întărirea securităţii Europei, Uniunea Sovietică doreşte ca Franţa să fie un stat mare, puternic şi înfloritor. Incă din martie 1958 N. S. Hruşciov, într-un interviu acordat corespondentului ziarului „Le Figaro" a spus: „Sîntem sincer interesaţi ca Franţa să fie puternică şi înfloritoare... Noi nu dorim slăbirea Franţei, ci dorim întărirea măreţiei Franţei. Doar măreţia Franţei nu ne ameninţă. Dimpotrivă, cu cît Franţa îşi va manifesta mai mult independenţa sa ca mare putere, cu atît mai uşor va fi a prin eforturi comune să se ajungă la rezolvarea multor probleme atît a celor europene cît şi a celor mondiale care se cer deja de mult rezolvate".

Şeful guvernului sovietic pleacă la Paris pentru a răspunde unei invitaţii prieteneşti, salutat de întreaga omenire iubitoare de pace, aşteptat cu un imens entuziasm de marea majoritate a eroicului popor francez.

Opinia publică franceză a acordat o atenţie deosebită mesajului adresat de N. S. Hruşciov conferinţei pentru dezarmare care a început de cîteva zile la Geneva, iar planul prezentat de U.R.S.S. la această conferinţă a trezit prin realismul şi eficienţa sa un profund interes. „Coexistenţa paşnică şi dezarmarea sînt indisolubil legate" se subliniază în cercurile ziaristice din Paris.

Numeroase personalităţi ale vieţii publice, oameni politici, gazetari, şi-au exprimat convingerea, relevînd importanţa convorbirilor dintre N. S. Hruşciov şi preşedintele de Gaulle că ele pot avea o influenţă hotărîtoare asupra conferinţei la nivel înalt.

Unul din aspectele care preocupă opinia publică franceză în legătură cu perspectivele dezvoltării prieteniei franco-sovietice este lărgirea schimburilor economice şi comerciale, culturale, turistice, pedagogice şi ştiinţifice între Franţa şi U.R.S.S.

Zilele acestea, în numeroase localităţi din Franţa au avut loc adunări închinate prieteniei franco-sovietice, manifestaţii consacrate apropiatei vizite. Sîmbătă a fost făcut cunoscut programul definitiv al vizitei premierului sovietic. In primele trei zile pe care le va petrece în capitala Franţei, înaltul oaspete sovietic va locui la palatul de pe Quai d'Orsay. In acest palat, care aparţine Ministerului de Externe francez, sînt găzduiţi şefii de guverne care sosesc în Franţa. Incă din prima zi cei doi înalţi oameni de stat vor începe convorbirile. Acestea vor dura joi şi vineri, precum şi în zilele care vor încheia vizita. Oaspeţii sovietici vor depune o coroană de flori la mormîntul soldatului necunoscut de la Arcul de Triumf şi vor aduce un omagiu eroilor rezistenţei franceze.

Tot în cursul acestor trei zile, şeful guvernului sovietic va vizita Primăria şi Camera de Comerţ şi casa în care a locuit V. I. Lenin înainte de revoluţie. Joi seara N. S. Hruşciov va oferi un dineu în cinstea preşedintelui de Gaulle. De asemenea, el va fi oaspetele unui dejun dat în cinstea sa de Asociaţia presei diplomatice franceze şi va primi pe reprezentanţii grupurilor parlamentare.

Sîmbătă 26 martie, preşedintele guvernului sovietic şi persoanele care îl însoţesc vor începe călătoria lor prin provinciile franceze. Itinerarul prevede vizite la Bordeaux, Arles, Marsilia, precum şi în alte centre ale industriei şi agriculturii franceze din sudul şi nordul Franţei.

Inapoiat la Paris la 31 martie, N. S. Hruşciov va da o recepţie la ambasada sovietică, după care împreună cu preşedintele de Gaulle va pleca la castelul Rambouillet, reşedinţa preşedintelui Republicii Franceze. Aci cei doi oameni de stat vor continua tratativele ale căror rezultate sînt aşteptate cu viu interes atît de poporul francez cît şi de opinia publică internaţională.

In aceste două zile pe care le va petrece la Rambouillet şeful guvernului sovietic va vizita şi uzinele de automobile „Renault" — cunoscute pentru înalta calificare şi unitatea de acţiune a muncitorilor săi şi localitatea Versailles, vechea reşedinţă a regilor Franţei.

Cu conferinţa de presă şi cuvîntarea radiotelevizată a şefului guvernului sovietic va lua sfîrşit la 3 aprilie vizita sa în Franţa, eveniment remarcabil în viaţa politică internaţională, eveniment istoric în viaţa popoarelor sovietic şi francez, un nou pas spre întărirea păcii în lume.

Din UNIUNEA SOVIETICĂ

O grădină a prieteniei în Pamir

Sus, cu mult de-asupra nivelului mării, se întinde în sud-estul Asiei Centrale ţara munţilor înalţi, Pamirul. Vîrfurile acestor munţi ating înălţimea de 6—7.000 metri. Tot în Pamir se află cel mai înalt pisc din U.R.S.S. — vîrful Stalin, avînd 7.495 m.

In mare parte, Pamirul de răsărit este ferecat în gheţuri aproape întregul an.

In Pamirul de vest clima este însă mai dulce şi tadjicii munteni care locuiesc aici se ocupă cu agricultura. Această ocupaţie însă este limitată şi are un caracter secundar, fiind de fapt o ocupaţie ajutătoare pentru ocupaţia de bază a locuitorilor din Pamir: creşterea vitelor de munte.

Cu cîţiva ani în urmă, savanţii sovietici s-au hotărît să planteze în aceste locuri în scopuri ştiinţifice, o grădină botanică. Pe o pantă abruptă de munte, de pe care s-au îndepărtat bolovanii şi pietrele, au fost făcute bazine şi şanţuri (canale de irigaţie). Pe o suprafaţă încă necultivată au fost plantate sute de plante din regiunile de munte ale Kamkajului şi din America de Nord.

Pe an ce trece, teritoriul grădinii botanice din Pamir se lărgeşte, se face răsădirea plantelor, se sădesc specii aduse din alte ţări.

In minunatele zile ale toamnei de aur din anul trecut, în grădina botanică din Pamir a fost înfiinţată o nouă secţie interesantă — cea chineză. La o înălţime de 2.320 metri de-asupra nivelului mării şi-au găsit o nouă patrie Metasekvoia aşa zisul „zăcămînt viu", o plantă din Hingko, cîteva specii de arţari, pere şi mere.

Tinerii locuitori ai Pamirului care-i ajută pe cercetători să studieze noul teritoriu au hotărît să numească secţia chineză „grădina prieteniei".

Prietenii bibliotecilor sînt pretutindeni aceeaşi. Iată-i adînciţi în lectură pe membrii unui colhoz gruzin specializat în producţia de ceai. Biblioteca are peste 10.000 de volume

Soiuri de viţă care cresc în ţinuturi cu climă aspră

Pe cursul inferior al abundentului fluviu Amu-Daria se întinde marea regiune Horezm. Această veche oază a Uzbekistanului sovietic era renumită încă de mult pentru agricultura sa irigată bine organizată. Aici se obţin recolte bogate de bumbac, orez, culturi de bostănărie şi în special pepeni galbeni.

Totuşi Horezmul, cu clima sa continentală aspră, s-a considerat multă vreme o regiune nepotrivită pentru cultura strugurilor. E drept, existau pe ici pe colo, cîteva vii. Dar recoltele lor erau scăzute; deseori plantaţiile piereau din cauza gerurilor iernii.

Oare nu s-ar putea schimba soiul viţei de vie făcînd-o să se adapteze la clima din Horezm? s-au întrebat savanţii uzbeci şi au pornit la lucru.

Cu ajutorul metodelor miciuriniste ei au reuşit să aclimatizeze cele mai valoroase soiuri de struguri, aduse din Tadjikistan şi din republicile Kaukazului sovietic, raioane de bază în U.R.S.S. în ceea ce priveşte creşterea viţei de vie. In felul acesta, şi-au găsit cea de a doua patrie, renumiţii struguri „Saperavi", „Muscat" şi altele.

Anul trecut, în regiunea Horezm a fost culeasă prima recoltă de struguri de soiuri aclimatizate. Experienţa a reuşit de minune — de pe fiecare hectar s-au recoltat cîte 20.000 kg de struguri. O astfel de recoltă bogată de struguri se realiza în republică numai în fertila vale a Ferganei şi în oaza Zeravşansk, unde creşterea viţei de vie este o străveche ocupaţie a agricultorilor.

In anul acesta viticultorii din Horezm au intenţia să dezvolte substanţial cultura soiurilor noi de struguri. Intr-un viitor apropiat, Horezmul va deveni una dintre cele mai importante raioane de cultivare a viţei de vie din Uzbekistan.

Noi iniţiative ale U.R.S.S. pentru interzicerea armelor nucleare

După cum arată ştirile venite de la Geneva, şedinţa din 18 martie a Conferinţei pentru dezarmare s-a desfăşurat într-o atmosferă prietenească. In cuvîntul său rostit în faţa delegaţilor celor zece state, tov. Eduard Mezincescu a arătat printre altele că singura cale rezonabilă pentru omenire este încetarea cît mai grabnică a cursei înarmărilor şi stabilirea unei lumi fără arme şi deci fără războaie. Problema principală este aceea de a găsi mijloacele necesare pentru a se pune capăt pentru totdeauna cursei înarmărilor.

Vorbind mai departe despre programul de dezarmare generală şi totală, el a subliniat că nu se poate concepe un program de dezarmare fie el general sau total, global sau atotcuprinzător, care să nu implice dezarmarea nucleară efectivă şi totală. Acesta trebuie să fie deci punctul principal al discuţiilor ce vor urma la conferinţă. El a arătat, de asemenea, că nu se poate vorbi despre rezolvarea unui program de dezarmare, nesocotind factorul timp care afectează însăşi fondul problemei.

In şedinţa din 18 martie a mai luat cuvîntul şeful delegaţiei franceze, Jules Moch, care s-a declarat de acord cu unele puncte de vedere ale delegaţiei romîne în problema dezarmării nucleare.

Cu toate că nu pronunţarea termenilor constituie problema esenţială în dezbaterile conferinţei de la Geneva, şeful delegaţiei americane Frederik Eaton, a cerut să nu se mai repete termeni ca „dezarmare generală, dezarmare totală", întrucît după părerea lui aceasta „nu poate duce decît la golirea de conţinut a acestor termeni".

Luînd cuvîntul în dezbateri, şeful delegaţiei sovietice, V. A. Zorin, a declarat că e necesar să se treacă la discutarea fondului problemelor dezarmării şi, tocmai de aceea, se impune ca fiecare parte să-şi spună părerea asupra planului sovietic care a fost depus cu 6 luni în urmă. De asemenea, el a propus să se discute de urgenţă şi planul occidental.

Aşa după cum s-a văzut din rîndurile de mai sus, discuţiile la Conferinţa de la Geneva asupra fondului problemelor cuprinse în cele două planuri, încă n-au început. Potrivit ştirilor apărute în presă şi difuzate la posturile de radio televiziune, numeroşi fruntaşi politici ai ţărilor de care depinde în cea mai mare măsură asigurarea păcii în lume, au făcut însă declaraţii importante. Selwyn Lloyd, ministrul Afacerilor Externe al Marii Britanii a rostit, la 17 martie, la Londra, un discurs în care a arătat că dezarmarea este o problemă urgentă la ordinea zilei: „realizarea unei dezarmări multilaterale, a spus el, ar contribui la întărirea păcii şi ar elibera omenirea de povara grea a înarmărilor". Dar trecînd la analizarea planurilor concrete de dezarmare prezentate spre examinare conferinţei celor zece state pentru dezarmare de la Geneva, Selwyn Lloyd a ajuns la concluzia că planul sovietic prevede termene prea scurte pentru efectuarea dezarmării generale.

Ţinînd seama că în planul occidental de dezarmare propus de ţările occidentale nu se pomeneşte nimic de timpul în care ar urma să se efectueze dezarmarea, de faptul că trece sub tăcere încetarea experienţelor cu arme nucleare şi nu prevede nimic în ceea ce priveşte lichidarea bazelor militare pe teritorii străine, declaraţia lui Selwyn Lloyd despre dorinţa de pace a cercurilor occidentale nu poate mulţumi pe deplin opinia publică mondială.

Deosebit de ciudate par unele fapte ce se petrec în ţările occidentale tocmai acum, în zilele conferinţei pentru dezarmare a celor 10 state de la Geneva. E vorba de planul occidental de a se crea aşa zisele „forţe mobile cu destinaţie specială", care este menit să ducă la înzestrarea cu arme nucleare a militariştilor de la Bonn; de intenţia S.U.A. de a efectua în ianuarie 1961 o explozie nucleară subterană; de pregătirile pe care le face guvernul francez de a efectua o nouă explozie atomică în Sahara şi altele.

Cunoscînd toate acestea, nu poţi să nu te întrebi, o dată cu toţi oamenii cinstiţi de pe suprafaţa globului pămîntesc: Cercurile conducătoare apusene vor într-adevăr să se ajungă la un acord în ceea ce priveşte dezarmarea, sau urmăresc să arunce praf în ochii mulţimii ca să poată continua mai departe cursa înarmărilor?

Şi nu pot fi trecute neobservate, nu poţi să nu admiri străduinţele depuse de Uniunea Sovietică, în vederea destinderii încordării în relaţiile internaţionale, în vederea realizării visului întregii omeniri — înlăturarea definitivă a primejdiei unui nou război.

Popoarele din întreaga lume au aplaudat din toată inima noile propuneri sovietice în problema încetării experienţelor cu arme nucleare, făcute de S. Ţarapkin, reprezentantul U.R.S.S. la conferinţa celor trei puteri în problema experienţei cu arma nucleară. După cum se ştie, S.U.A. şi Anglia au transformat într-o piedică serioasă problema aşa numitului plafon în domeniul detectării şi identificării exploziilor nucleare subterane. Sub motiv că unele explozii care provoacă oscilaţii sub 4,75 unităţi convenţionale nu pot fi controlate, cercurile occidentale au susţinut că nu pot fi interzise. Acesta este bineînţeles, un pretext pentru a ascunde adevăratul scop al S.U.A. de a experimenta unele arme nucleare.

Pentru a înlătura această piedică, delegaţia sovietică a propus să se încheie un tratat privitor numai la interzicerea experienţelor cu arme nucleare, care provoacă oscilaţii de 4,75 unităţi convenţionale şi mai mari. In acelaşi timp, U.R.S.S. a propus ca pînă la găsirea unor mijloace de detectare a experienţelor subterane care provoacă oscilaţii mai mici de 4,75 unităţi, guvernele S.U.A., Angliei şi U.R.S.S. să-şi ia obligaţia de a nu efectua în decursul acestei perioade nici o experienţă cu arme nucleare, care provoacă oscilaţii sub 4,75 unităţi convenţionale.

Această nouă propunere a U.R.S.S. constituie o importanţă uriaşă pentru cauza păcii. Ea nu va mai putea fi respinsă decît de acei ce urmăresc nu interzicerea experienţelor cu arma nucleară ci continuarea lor. Rămîne de văzut în ce măsură cercurile conducătoare din occident doresc sau nu rezolvarea acestei arzătoare probleme.

NOTE

Decăderea agriculturii în Coreea de Sud

In Coreea de Sud, asuprită de clica lui Li Sîn Man şi de imperialiştii americani, agricultura se află într-o stare de continuă decădere, în pragul unei serioase catastrofe.

In prezent, în Coreea de Sud sînt cumplit degradate sistemele de irigaţie. 60 la sută din plantaţiile de orez sînt defectuos irigate. Din lipsă de vite de muncă şi de unelte agricole, ţăranii sînt nevoiţi să lucreze pămîntul cu mijloace rudimentare.

Acesta este rezultatul inevitabil al unei crunte exploatări feudale, al politicii colonialiste de jaf duse de imperialiştii americani în Coreea de Sud.

REZULTATELE UNEI „COLABORĂRI"

După cum se ştie, Pakistanul a apărut ca stat independent în 1947. Dar presiunile imperialiştilor americani au găsit în rîndul burgheziei şi moşierimii din această ţară un teren favorabil pentru întărirea poziţiei lor. După mai bine de 12 ani de la dobîndirea independenţei sale, Pakistanul trăieşte de pe urma ajutoarelor americane şi de pe urma beneficiilor realizate din vînzarea iutei în stare brută. Marii proprietari de pămînt musulmani, forţă ultrareacţionară, au înfrînt orice încercare de dezvoltare economică autonomă a tînărului stat.

Unde a dus această politică ne arată şi ziarul pakistanez „Morning News" în numărul său din 7 februarie a.c. După 10 ani de „colaborare" americano-pakistaneză nivelul de trai al oamenilor muncii din Pakistan a rămas aşa cum a fost; unul din cele mai scăzute din lume. Peste 70 la sută din veniturile statului sînt înghiţite de cheltuielile militare. In ceea ce priveşte venitul raportat pe cap de locuitor, Pakistanul rămîne chiar şi în urma Iranului, care după cum se ştie este o ţară cît se poate de săracă.

Iată ce i-a adus Pakistanului „colaborarea" economică cu Statele Unite şi politica participării la pacte agresive.

C. LUCIAN

Scurte ştiri de peste hotare

● In Japonia, în ziua de 19 martie, au avut loc uriaşe demonstraţii ale poporului japonez împotriva ratificării tratatului de securitate japono-american. La aceste demonstraţii au participat peste 5.500.000 oameni.

● *In anul 1959, numărul sinucigaşilor din Japonia a trecut de 20.000. Majoritatea sinucigaşilor sînt tineri între 15-24 ani.*

● Potrivit unor declaraţii oficiale, s-a stabilit că în Japonia sînt peste 10 milioane şomeri totali şi parţiali.

● *La 4 aprilie 1960, poporul ungar va sărbători cea de a 15-a aniversare a eliberării sale de sub jugul fascist.*

● Bugetul de stat al Angliei pe trimestrul patru al anului 1959 a înregistrat un deficit de 214.000.000 lire sterline. Acest deficit întrece de aproape 6 ori pe cel din trimestrul 4 al anului 1958.

Repartizarea teritorială a soiurilor şi hibrizilor de porumb pentru anul 1960

(Urmare din pag. 1-a)

Timpuriu de Moara Domnească × Portocaliu de Tg. Frumos.

Hibrizi dubli: Warwick 260, Warwick 277, Warwick 303, Warwick 401, K.A. — 4 şi K.C. — 6 (Warwick 401 şi K.C. — 6 pentru sudul şi centrul Moldovei).

Arealul VII.

Soiuri: Arieşan şi Minesota 13 extra.

Hibrizi dubli: Warwick 303, Vir 42, K.A. 4, K.C. 6, Warwick 290 (acesta numai pentru raioanele Sărmaş şi Luduş).

Arealul VIII.

Soiuri: Arieşan timpuriu.

Hibrizi dubli: Warwick 260, Warwick 277, Warwick 290 (pentru estul arealului) şi K.A.—4.

Arealul IX.

Soiuri: Hăngănesc.

Hibrizi între soiuri: Galben timpuriu × Hăngănese.

Hibrizi dubli: Warwick 260 şi Warwick 277.

Arealul X.

Soiuri: Arieşan şi Minesota 13 extra.

Hibrizi între soiuri: Portocaliu de Tg. Frumos × Minesota 13 extra.

Hibrizi dubli: K.S.—2, K.A.—4, Warwick 290 şi Warwick 401.

Arealul XI.

Soiuri: Bănăţean de Călacea.

Hibrizi între soiuri: Bănăţean de Călacea × Arieşan.

Hibrizi dubli: Vir 42, Warwick 290, Warwick 303, Warwick 401.

Arealul XII.

Soiuri: Romînesc de Studina.

Hibrizi între soiuri: Bănăţean de Călacea × Dinte de cal de Moara Domnească.

Hibrizi dubli: Warwick 303 (în vestul arealului), Warwick 277 (în partea de nord) K.S—5, Vir 42 şi Warwick 600 (acesta în estul arealului).

Arealul XIII.

Soiuri: Galben timpuriu.

Hibrizi dubli: Warwick 250, Warwick 260, K.A.—4 şi Warwick 303 (acesta în vestul arealului).

Arealul XIV.

Soiuri: Scorumnic.

Hibrizi dubli: Warwick 260 şi Warwick 277.

Pentru completarea necesarului de sămînţă a regiunilor s-au mai repartizat şi alţi hibrizi echivalenţi ca însuşiri de producţie şi calitate.

★

Aşa după cum rezultă din repartizarea soiurilor şi hibrizilor de porumb pentru 1960, în cadrul fiecărei regiuni naturale au fost recomandate 1—2 soiuri, 1—2 hibrizi între soiuri şi 2—7 hibrizi dubli. In felul acesta fiecare regiune are posibilitatea să stabilească cel mai potrivit soi sau hibrid pentru condiţiile concrete de climă şi sol ale fiecărui raion şi comună. In cadrul fiecărei regiuni s-au repartizat soiuri şi hibrizi de porumb care să corespundă celor mai variate scopuri: furajarea animalelor, hrana oamenilor, ca plante premergătoare pentru cultura grîului de toamnă etc.

Repartizarea soiurilor şi hibrizilor de porumb pentru producţia anului 1960 trebuie însă adaptată în cadrul fiecărei regiuni condiţiilor specifice existente. In arealele de cîmpie unde se vor cultiva soiuri şi hibrizi cu perioada mijlocie de vegetaţie ca plante premergătoare pentru cultura grîului de toamnă, se va avea grija ca aceste culturi să aibă o densitate mai mare la hectar, pentru a putea astfel egala producţia formelor cu perioada lungă de vegetaţie. In zona inundabilă a Dunării, unde apele se retrag sau sînt evacuate mai tîrziu, se vor cultiva forme de porumb mijlocii ca perioadă de vegetaţie pentru ca acestea să ajungă la maturitate deplină în toamnă.

Repartizarea cît mai chibzuită a soiurilor şi hibrizilor de porumb la nivelul regiunilor şi raioanelor, precum şi folosirea în anul 1960 a unei agrotehnici superioare (din care să nu lipsească 3—4 praşile), va constitui garanţia realizării sarcinilor trasate agriculturii de Plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959.

SPORT • SPORT • SPORT

O PROBLEMĂ LA ZI

Intocmirea calendarului sportiv

Activitatea sportivă de masă din comunele şi satele patriei noastre cunoaşte pe zi ce trece o dezvoltare tot mai însemnată. Numărul tinerilor ţărani muncitori care păşesc pe terenurile şi sălile de sport creşte vertiginos. Şi în această privinţă, este suficient să arătăm că numai la o competiţie sportivă organizată în luna februarie, de raionul U.C.F.S. Giurgiu, au participat 2.986 de concurenţi din mediul sătesc.

Anul acesta, consiliile raionale U.C.F.S. şi asociaţiile sportive săteşti, se preocupă intens de organizarea şi consolidarea bazei material-sportive şi vor pune un accent deosebit pe dezvoltarea activităţii sportive de masă organizînd cît mai multe competiţii sportive, la care să fie antrenaţi majoritatea membrilor înscrişi în U.C.F.S. Insă, pentru ca această activitate sportivă să se poată desfăşura în mod organizat, după un plan bine alcătuit şi care să dea rezultate bune, consiliile raionale U.C.F.S. şi asociaţiile sportive trebuie să-şi întocmească un calendar sportiv. Acesta trebuie să cuprindă cît mai multe „duminici sportive", campionate şi competiţii sportive organizate pe plan local, precum şi diferite concursuri populare de volei, oină, trîntă, călărie, ciclism, fotbal, şah, tenis de masă etc., care să contribuie la dezvoltarea interesului pentru sport în rîndurile maselor de ţărani muncitori.

Unele consilii raionale U.C.F.S. şi-au definitivat calendarul sportiv pe anul 1960 şi au dat îndrumări asociaţiilor sportive săteşti, ale căror consilii de conducere au fost alese recent, să treacă şi ele la întocmirea acestor documente de planificare şi organizare a activităţii sportive pe acest an. De pildă, vom reda numai cîteva date din calendarul întocmit de Consiliul raional U.C.F.S. Zimnicea, care şi-a propus ca în anul 1960 să desfăşoare o largă activitate sportivă de masă, ţinînd seama că anul trecut s-a numărat printre raioanele codaşe.

Astfel, pe lîngă etapele pe asociaţii şi pe raion ale competiţiilor prevăzute în calendarul central al U.C.F.S., în calendarul raionului Zimnicea este înscris un concurs de atletism dotat cu „Cupa 2 iulie", care se va desfăşura în 3 etape; adică între 8 şi 23 iunie etapa pe asociaţii sportive, la 26 iunie etapa pe centre de comune la 3 iulie etapa finală pe raion; apoi concursul popular intitulat „Ziua alergătorilor", care se va organiza în două etape: între 7 şi 10 iulie etapa pe asociaţii sportive şi la 17 iulie etapa pe raion.

La călărie, vor avea loc 5 concursuri. La 29 aprilie se va organiza la Zimnicea o competiţie populară dotată cu „Cupa 1 Mai", la 7 august va avea loc în comuna Găuriciu un concurs popular dotat cu „Cupa 23 August", iar la 2 octombrie se va organiza în comuna Cervenia un concurs popular dotat cu „Cupa 7 Noiembrie". Apoi, se va organiza „Cupa Recolta" în două etape: la 25 septembrie etapa pe centre de comune şi la 3 octombrie va avea loc în comuna Găuriciu etapa finală pe raion. De asemenea, călăreţii din raionul Zimnicea vor participa la concursul organizat de U.C.F.S. regiunea Bucureşti în cinstea zilei de 23 August, care se va desfăşura în două etape, între 1 iulie şi 14 august.

La volei, vor avea loc mai multe competiţii de masă, printre care, cea mai importantă va fi „Cupa sectorului socialist al agriculturii", care va fi organizată în două etape: între 15 şi 22 mai etapa pe centru de comune, iar la 5 iunie etapa finală pe raion.

Şi iubitorii de oină vor avea prilejul să se întreacă în cadrul competiţiilor „Cupa de primăvară", ce se va desfăşura în două etape, între 15 mai şi 5 iunie, şi „Cupa de toamnă", între 7 şi 28 august, precum şi campionatul regional, care va avea două etape.

In calendarul sportiv mai sînt prevăzute concursuri populare de trîntă, ciclism, tir, şah, tenis de masă, crosuri de masă etc.

Urmărind calendarul sportiv al raionului Zimnicea din care am redat numai cîteva date, asociaţiile sportive din comunele şi satele acestui raion vor trebui să treacă de îndată la întocmirea calendarelor sportive proprii, care sînt baza activităţii competiţionale. Desigur că în această privinţă, asociaţiile sportive săteşti trebuie să fie îndrumate şi sprijinite de consiliul raional U.C.F.S. Acest lucru trebuie pus în aplicare în toate raioanele şi asociaţiile sportive săteşti de pe tot cuprinsul ţării.

In felul acesta, sîntem siguri că activitatea sportivă de masă se va putea desfăşura în bune condiţii şi la sfîrşitul anului vor putea înregistra rezultate tot mai frumoase.

M. LERESCU

POŞTA JURIDICĂ

VLAD MARINACHE, de la S.M.T. Bărcăneşti, regiunea Ploeşti, întreabă dacă perioada de stagiu militar se ia în consideraţie la calcularea vechimei în muncă.

RASPUNS: Prin art. 133 din Codul Muncii, se prevede că vechimea în muncă se consideră neîntreruptă şi pe timpul cît angajatul îşi satisface obligaţiile militare dacă angajatul s-a prezentat la locul său de muncă sau se reîncadrează în muncă în cel mult 90 zile de la data terminării serviciului militar.

RADULESCU TOMA, elev la şcoala tehnică de maiştri agricoli (Centrul şcolar agricol din comuna Drăgăneşti Vale, raionul Gh. Gheorghiu-Dej din Bucureşti), întreabă dacă elevilor la aceste şcoli li s-au mărit salariile.

RASPUNS: Conform rezoluţiei Plenarei C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie 1959, au fost majorate toate categoriile de salarii. Dacă dv. primiţi bursă şi nu salariu, atunci — pînă la terminarea şcolii — nu veţi primi nici un fel de majorare, deoarece Hotărîrea Consiliului de Miniştri din 30 iulie 1959 nu a mărit şi bursele şcolare.

VASILE MITITEANU, pensionar din comuna Corvineşti, raionul Beclean, arată că încă nu a primit decizia de recalculare a pensiei. Intreabă unde să se adreseze.

RASPUNS: In conformitate cu prevederile art. 193 din Regulamentul pentru aplicarea decretului nr. 292/1959, lucrările de recalculare a pensiilor existente în plată la data de 1 august 1959, trebuiau terminate pînă la 1 noiembrie 1959.

In cazul dvs. poate că este vreo greşeală, de aceea trebuie să vă adresaţi la secţia de prevederi sociale a sfatului popular al raionului Cluj.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1. Bucureşti, telefon 17.60.10. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".